

43 alios, quod dictio (quatenus) aliquando idem significat quod (dummodo).
44 Quod & idem dicendum venit de gerundio, prout dando, pagando, entregando, restituendo, &c. quod & inducit conditionem, & formam, in actu gerendo adhibendam præcisè Bald. in l. falsus. C. de furt. B. l. 1. n. 36. ff. de condit. & demonstr. Greg. Lopez. in l. 27. t. 5. part. 5. gl. verbo, el pretio, circa fin. Etob. de ratio. c. 38. n. 14. & quod inducat necessitatem, & præceptum gerundium, adjectivum, vel participium, habetur in rubrica de edendo. lll. in rubrica ff. de lib. & posth. n. 23. Navarr. conf. 2. n. 3. tit. de celebr. Miss. l. 3. Cened. in quest. canon. q. 3. n. 13.
45 Et hinc est quod dicit Bald. in l. 1. n. 4. vers. concludo ergo. C. de jur. & fact. ignor. quod si sententia lata est sub conditione, vel modo, semper opponi potest de defectu ipsius conditionis, vel modi non impleti, sequitur Socin. junior in conf. 97. n. 8. vol. 1. Bald. in l. 1. §. & parvi. ff. quod vi aut clam. Castr. conf. 217. n. 2. vol. 2. Petr. Surd. d. conf. 186. n. 13. & n. 36. ubi reddit rationem, quia eodem tempore, eodem instanti, & ex eodem fonte
47 oritur actio, & exceptio, quia tunc agens non tam ab alio repellitur, quam à semetipso repelli intelligitur, docent etiam Bald. in l. ex his prædit. n. 1. C. de exact. & post Bald. & Alex. ita concludit Nat. conf. 474. n. 35. Cravet. conf. 37. n. 15. & in conf. 151. n. 10. B. d. conf. 45. n. 14.
48 Et facit, quoniam si actor in actione includit, & deducit simul exceptionem, suo ligone se percuit, eique incumbit onus probandi exclusionem exceptionis, ita eleganter Ferrer. conf. 53. n. 11. Calliador. decif. 10. n. 19. de rescript. Marefc. variar. resol. l. 2. c. 1. n. 34. Et hæc exceptio, quæ oritur ex eadem sententia, adeo præcisè est, ut sit verificanda in executione, etiam si requiratur alioreum indaginem Castr. conf. 270. n. 3. in l. dub. vers. allegata vero, vol. 2. Ruin. conf. 22. n. 9. vers. secundo respondeatur. vol. 1. Petr. Surd. d. conf. 186. n. 22.
50 Et hinc etiam provenit, quod quotiescumque in ventre instrumenti, & cuius vigore executivè agitur, oritur defensio, & exceptio nullitatis, tunc suspenditur executio, quoniam ipsa legitima nullitatis exceptio impedit, Bald. in l. §. & parvi. n. 3. ff. quod vi aut clam. Alexand. conf. 20. n. 2. & l. 6. Sarnet. in compend. signature. n. 84. Aquil. dec. 3. Felin. rub. de except. n. 1. Soc. conf. 27. n. 3. vers. secundo compul. l. 3. ff. conf. 170. vers. & si dice-
51 retur. l. 2. Calliad. decif. 10. de rescript. Et ratio est, quia nullitas instrumenti reddit probationem nullam, qua sublata non potest dici constare de obligatione. Afflict. decif. 285. n. 1. Roman. conf. 42. Marefc. variar. resol. l. 2. c. 131. an. 23. qui testatur, ita fuisse decifum per Rotam in una Roman. domus & nullit. coram Cardin. Palloer. & in una Neapol. nullit. instrum. 4. Julii 1754.
52 coram Cotta. Quæ quidem exceptio pariter admittenda est (quando scilicet oritur ex ventre instrumenti, & sententia,) etiam si requiratur alioreum indaginem, quia talis exceptio nullitatis censetur exclusæ; ita etiam docent Calliad. decif. 10. de rescript. Sarnet. in compend. signat. n. 99. & 85. Bald. in l. ex prædit. c. 1. C. de evictio. Roman. conf. 42. n. 3. Decius conf. 8. n. 7. cum similib. Marefcot. ubi proxime n. 36. & circa hæc exceptionem vide quæ nos c. 7. vers. hinc etiam pariter à num. 99. hæc 4. p.
53 Unum tamen animadversione dignum, inserere duxi, quod scilicet, appositæ conditiones aliquando respiciunt ipsam condemnationem, aut principalem dispositionem, tunc illam reddunt conditionalem, at quando conditio apponitur in executivis sententiæ, aut alterius dispositionis quia non respicit ejus substantiam, sed ejus effectum dumtaxat, (ut in hac de qua loquimur,) & tunc non facit sententiam contractum, nec principalem dispositionem conditionalem, imò pura remanet, effec-

tus tamen executio, & satisfactio suspensa est, & dilata in tempus. Ita post alios mirabiliter docet Natta conf. 453. à n. 1. tom. 2. ferens notata per Bald. in additio. ad Speculat. tit. de instrument. editione column. fin. & in leg. Cod. de iure doctis, quem refert & sequitur Alex. in leg. qua doctis, col. 5. vers. 7. fallit ff. soluto maritum. Bald. in l. ex bis, opposit. 1. C. quando dies legati cadat; & est optimum consilium Oidradi 114. factum tale est. Tiraquel. in tractatu de Jure constit. 3. part. limit. 2. & est de mente Alex. quem refert Neguz. de pignor. 2. p. princ. memb. 2. n. 4. & ad multos admirabiles effectus ex hac infert doctrina Natta per totum illud consilium videndus.
Quare merito in nostra principali difficultati ref. 55 pondet Paul. de Castr. confil. 270. Anr. de Fran. Neg. ubi proxime 3. p. princ. mem. 4. n. 10. vers. 3. conclusio. & nostras Joan. Garcia in tractatu expens. & melior. at. c. 6. n. 18. quod executor verba sententiæ debet attendere, ita ut si in sententia de meliorationibus prius solvendis 56 mentio fiat prius solvantur, quia ordo literæ servandus est, & à forma sententiæ non est recedendum, l. cum post sen. l. ex stipulato, Cod. de sen. & in l. omnium jud. dicit etiam Peregr. de fideic. art. 50. n. 69. Marefc. variar. resolution. l. 2. c. 112. n. 27. & ex dicendis ulterius apparebit.
Sed ille casus difficilis est, quod erit quando sententia 57 simpliciter condemnat ad rei restitutionem, rebus melioramentorum expensis, scilicet pagando los gastos, &c. an poterit executor prius rem restituere, & postmodum satisfacere condemnato de melioramentis, saltem sub fideiussore. In quo breviter regulariter negativam partem veriore esse, censeo, tum ex natura ablativi absoluti, qui facit conditionem, & induit formam, & ordinem non transgressurum, sed irritantem, quæ omnimodo præcedere & verificari debet, adimplerique in specifica forma, non per æquipollens, hoc est, fideiussorem oblatum admittendo. l. promissor. §. fin. de constit. pecun. gloss. in l. ff. si certum petat. & in leg. satisfactio, ff. de solut. Tiraq. de retr. lignag. §. 3. gloss. 3. n. 14. optimè multa bona adducens fundamenta in proposito Petrus Surd. conf. 186. à n. 29. tom. 2. ergo præposteriori patienda non est.
Deinde quoniam condemnato ad rei restitutionem 58 competit illius retentio, donec ei de melioramentis satisfiat, & huiusmodi exceptio suspendit executionem, etiam si de ea fuisset oppositum in principali iudicio, dummodo de ea non fuerit iudicatum, plurimos adduximus supra hæc 4. part. c. 7. vers. sed major stat. diffi- cultas à n. 72. tenent insuper Speculator tit. de execut. sententiæ, §. postrem. vers. quid si bona adisse. & ibi latè Jo. Andr. in additio. Bald. in l. si fundus, l. 6. n. ff. de rei vindic. Ripa in l. ubi pure, §. quid in distrabendis ff. ad Trebell. Dec. confil. 18. n. c. Aymon. Crav. confil. 148. n. 1. Roland. à Valle plures referens in conf. 28. n. 3. l. 1. Tiraquel. de retract. convent. §. 7. gloss. 1. n. 14. Neguz. de pignor. §. parva memb. 4. 10. vers. secunda conclusio. Beneintendi decif. 67. n. 1. Boerius decif. n. 9. Pontan. de spolio, lib. 4. n. 63. Gallef. de obligatio. Camerari. in 4. part. quest. 2. n. 12. Bursatus conf. 66. n. 3. lib. 1. Lancelot. de attent. 3. part. cap. 25. quæ. 29. n. 10. & pluries ita determinat Rotam, cuius decisiones refert, testatur Marefcot. resol. var. lib. 2. cap. 112. sub n. 18. & 19. ergo executor nimis propere exequitur, prius rei restitutionem faciens, contra l. 1. C. de execut. rei jud. & per consequens nulliter ex cap. præposteriora- tionis, ex superius dictis.
Et hinc est, quòd pro huiusmodi præposterioratione 60 pars gravata agere potest nullitate, & spolio. Casar. Contar. in repet. l. unic. C. si de momen. poss. q. 24. n. 32. testantur etiam Luc. Per. in pract. Capitul. iii. de caus. nullit. n. 2. vers. & ex ratio. Marefcot. variar. resol. lib. 2. c. 121. n. 58. ut testatur, ita fuisse decifum per Rotam in

in una Rom. Salvina interdict. 19. Novembr. 1593. coram Pena, & per consequens à fortiori poterit etiam, ab huiusmodi præposterioratione ob non admissam exceptionem legitimam appellationem interponere condemnatus, ut in terminis probant ipsa Rota decifio, & Doctores citati, & iterum ipse Marefc. cod. l. 6. c. 112. sub n. 18. & consilium Alex. 85. nu. 6. vers. præterea etiam lib. 5. & consilium supra dicta in hoc cap. & latius hæc 4. part. cap. 5. à prin.
62 Quod & in tantum procedit, nam etsi ad executionem sententiæ petenti offeratur depositum, vel cautio de solvendis meliorationibus, cum fuerint liquidatæ, audiendus non est, Capic. decif. 17. Ruin. c. 84. in fin. l. 1. Tiraquel. de tract. convent. §. 7. gl. 1. n. 15. nostras Joan. Garc. de expens. & melior. cap. 6. n. 19. Gallef. de oblig. in form. Came. 4. part. q. 2. n. 11. quam opinionem contra Gozad. consil. 100. mem. 12. Beninendi. decif. 77. n. 10. & Neguz. de pignor. §. 5. part. memb. 4. n. 10. contrarium sententiæ citant, & veriore dicunt Menoch. de recuper. poss. rem. 15. n. 59. quem amplexam fuisse à Rota affirmat Gallef. ibi. Put. decif. 12. de re jud. Marefcot. var. resol. d. lib. 2. c. 112. n. 21. ubi testatur, ita fuisse sententiam per Rotam in una Terra, Palu. 17. Maii 1559. ut in manuscriptis diversis. decif. 139. Petr. Surd. confil. 186. n. 19. tom. 1.
63 Quæ doctrina verissima est respectu ejus rei, in qua facta fuit melioratio, pro qua competet retentio, non tamen respectu aliarum rerum diversarum; nam si quis plurium fideiussorum detentor, aut possessor, si condemnatus ad omnium restitutionem, non impeditur sententiæ executio in illis fundis & corporibus separatim, & separatis, in quibus non essent facta melioramenta, quia etiam de iure pro expensis factis in una re, alia non potest retineri, ad notata in l. si non forem. §. si centum. ff. de condit. in deb. & sic respectu eorum rerum, in quibus nulla sunt facta melioramenta, sententiæ executio statim facienda est, etiam nulla præstata fideiussione. Secus respectu earum rerum, quibus expensæ factæ sunt, in quibus quidem executio suspenditur, donec fiat liquidatio, & melioramenta cum effectu probentur; ita tenet Paul. de Castr. confil. 270. l. 2. à n. 1. cum seqq. & per eum Joan. Garc. de expens. cap. 6. sub n. 19. decifio Lucan. Josephi n. 10. Rodoa. de rebus Eccle. §. de empt. nu. 6. & ita bis obtinuisse firmat Peregrin. in tract. de fideicommiss. art. 30. n. 69. Marefcot. variar. resol. lib. 2. cap. 122. n. 27. quod procedit etiam si in sententia apponantur illa verba [solutus prius expensis,] &c. quia cum in iis negetur secundum jus retentio, ad juris intellectum debere referri verba iudicis, dicunt Paul. Castr. Peregr. & Marefc. ubi proxime.
Quod secus erit, quando sententia rem unicam continet, vel plures, sed adeo connexas, ut una sine alia stare non possit, quia tunc non fit restitutio, quouique meliorationes actor refundat, secundum Castr. ubi proxime ad Tiraq. loco modo citat. n. 2. & 13. Marefc. n. 29. Boerius decif. 44. n. 19. Peregr. d. art. 50. n. 69. qui & Tiraq. reddunt mirabilia exempla.
66 Hoc tamen limitari placuit, quando expensæ, & melioramenta facta in una re, eisdem valorem exederent; quia tunc in alia separata poterit etiam fieri retentio, ita limitat Boerius decif. 44. n. 17. vers. illud dictum Pauli. Marefc. d. c. 12. 30. Peregr. sub d. n. 69.
Quid autem & quando melioramentum respicit jus 67 universale, puta hæreditatem, ad quam restituendam quis condemnatus fuit, nempe secundum l. fin. Cod. de edi. D. Adr. an tunc una res pro illa retineatur, & an & quando ibi non possunt de facili liquidari expensæ, an sub fideiussione relaxanda sunt bona omnia, vide plenè per Joan. Garc. de expens. & melior. cap. n. 19. per tot. ubi plures allegat, & obiter etiam Peregr. ubi prox. d. n. 69. in fin.
69 Unum tamen non omitam, quod iis casibus quibus Salgado de protecl. Reg.

dicimus, executionem sententiæ impediri, prop et huiusmodi retentionem rei, ob ex. enfas in ea facta. debet saltem prius in genere constare, & appellare de illis, quo casu Rota stylus est, ut executor præstet terminum condemnato opponenti de melioramentis, ut infra illud illa liquidet. Put. decif. 471. in fin. l. 2. Peregr. dec. 18. l. 1. & fuisse dictum in causa Roman. domus 28. Jun. 1621. coram Card. Pamp. & aliis sæpè, testatur Marefc. var. resol. l. 2. cap. 2. 21. n. 3. l. iterum c. 112. n. 20. & 22. qui 70 quidem si intra prædictum terminum sibi præfixum, melioramenta non liquidaverit, proceditur ad executionem, quia tunc stante mora, non est amplius locus retentioni, ne sit in potestate opponentis propter moram liquidandi, sententiæ executionem retardare. Put. decif. 1. de re jud. d. decif. 471. n. 2. vers. statim magis l. 2. Peregr. decif. 16. l. 2. & tenet etiam Rot. in d. dec. Rom. domus, ut testatur idem Marefc. d. c. 112. n. 20. & 32. & d. c. 121. n. 51. & tenet Socin. conf. 62. n. 3. l. 1. Acotambo. decif. 8. Rota decif. 112. p. 2. diversim. quo casu non dicitur executor præposteriorationem executioni, & sententiæ. Vide sursum hoc cap. à n. 67. & supra.
Illud denique adde, quòd etiam in his casibus, quibus diximus, præposteriorationem, & perturbationem ordinis causare nullitatem, limita ubi defectus processus, ut in terminis tenet Cardin. Tusc. pract. conclusum. 6. lit. P. concl. 519. n. 11. & n. 20. Alexand. consil. 34. viso processu n. 3. & n. 4. quem referens sequitur Tulch. ibi, & generaliter, quòd confessio partis validet omnes defectus ordinis judicialis, processus, latè Masat. de probat. lib. 1. conclus. 244. n. 4. & concl. 357. n. 3. ubi de communi Rolan. consil. 31. n. 4. lib. 1. infinitos congerit Fatimac. in pract. crim. tom. 2. q. 81. cap. 2. à n. 66. cum pluribus seqq. ubi multis modis ampliat, pariter & limitat.

CAPUT XIV.

De effectibus repositi excessus, & an tertio rei possessori non citato, etiam clerico, afficiat? Et an fructus non expressos comprehendat; & an excessus totam vitiet executionem, vel is solus dumtaxat reponendus, & insuper facta semel executione, si res iterum deveniat in potestatem condemnati, alia executoriales novæ an requirantur?

SUMMARIUM.

- Executio revocata & reposita, an officiat tertio rei emptori ipsius executionis virtute, n. 1.
Redduntur exempla, n. 2.
Res inter alia tertio non præjudicat, nec contra à non nominatum in sententia ejus executione committitur, n. 3.
Executione sententiæ, cuius virtute tertius emptor possidet, revocata, ut ipsa res non sit restituenda, sed pretium à creditore evocandum, quis dixerit, n. 4.
Executione revocata, cuius virtute creditior in solutum rem accipit, restituenda res cum legitimis accessionibus, n. 5.
Revocata executione in gradu appellationis, creditorem damnandum ad res oblatas restituendas, vel assumptionem, damna & expensas, qui dixerit, n. 6.
Arcebedi sententia in re hæc refertur, n. 7.
Tertio emptori in subbastaione pro executione, si hæc revocetur, illi nocet citatio, n. 8. & 9.
Res in solutum data mulieri virtute executionis, que in gradu

gradu appellationis revocata fuit, an hac revocatoria exequi possit contra virum, cui hanc rem appellatione pendente dederat in dotem mulier, n. 10. Sententia in formativa executionis, cujus contemplatione tertius vel per subbationem, vel aliter, rem possidet, ipsi tertio etiam non citato, & etiam clerico officit, & in illum directe exequitur, n. 11. Tertius possessor rei subbata, vigore executionis a qua est appellatum, non habet jus in ipsa principaliter, & de per se, sed dependens causatum & derivatum a jure princ. creditoris, pro cujus jure subbata fuit, n. 12. Sententia lata cum eo principaliter negotium tangit, praedicta habentibus jus secundario & in consequentiam, & derivati ab illo etiam non citatis, & ignoratis, n. 13. Sententia in formativa executionis per appellationem revocata, cujus occasione tertius possidet rem subbata, & est legitimus contr. actor, officit ipsi tertio etiam non citato, cui res tangit in consequentiam, n. 14. Commodum secundario contingens non est considerabile, num. 15. Principale quod agitur inspicitur, non quod venit in consequentiam, & accessorie, n. 16. Actus non dicitur factus in praedictum illum cui principaliter non obest, sed secundario, n. 17. Origo a qua caetera vim capiunt, magis attenditur & nobiliter habent, n. 18. A radice infecta procedens, pullulare non potest, n. 19. Ex eadem radice si multiplex vitium nascitur eodem modo tollitur & resolvitur, n. 20. Vitium parvum in principio totam massam corrumpit, num. 21. Origine falsitatis data, omnis actus dependens est nullus, n. 22. Fundamento sublato totum aedificium corrui, n. 23. Fundamento deficiente superaedificari non potest, n. 24. Principio omissio, non potest fieri transitus ad extremum, num. 25. Causa prima semper representatur in secunda in quam influit, n. 26. Auctoris jure resolutio resolvitur jus tertii absque facto hominis, sed juris ministerio, n. 27. Sententia lata super causa, censetur lata super causato, num. 28. Provisus de quarta portione, cujus vig. optavit dimidiam & successore integram, sententia declarans primam provisionem nullam, in portione optata exequitur, n. 29. Clericus beneficio privatus ob contumaciam aliquam, non verò delictum, & alteri collatum, si comparans absolvetur, illud recuperat a tertio, n. 30. Causarum multa permittuntur qua alias directo non permittentur, n. 31. Judex secularis licet non possit directo clericum coram se litigantem compellere ad compromittendum, potest tamen causative denegare illi audientiam, n. 32. Evictio per sententiam canonicam quem quis optaverat dimissa portione qua alteri fuit collata, huic nocet sententia etiam non citato, quia ad portionem redditus condemnatus, n. 33. Et idem erit si plures gradatim optaverint, quia primus optans, condemnatis caeteris gradatim officit, n. 34. Defectus in primo gradu, qui est causa aliorum successivae, primo gradu evictio restituitur adversus secundum, & ista adversus tertium, & sic de singulis, quia influit in causato, n. 35. Minori restituitur per sententiam adversus venditionem, cujus causa vel legal solvitur, sententia officit publicano, n. 36. Restitutio redigit omnia ad primum statum etiam adversus tertium, n. 37. Condemnato retractante rem aditam intra tempus legis vicigal a publicano recuperat etiam, cujus jus pendebat ab hac causa variabili, n. 38.

Restitutio facta juris dispositione, causa quae inest à primordio tituli, prajudicat tertio, & contra eam operatur, n. 39. Restitutio per viam hujus inhaeret à primordio, ita ut jus transferentis non fuerit liberum à principio, quod ideo rescissioni est subiectum, n. 40. Restitutio juris ob injustitiam comprehendit bona ablata, & in fisco incorporata, sed alienata in tertium possessorem, n. 41. Restitutio à Principe facta etiam ex gratia, dicenti haberi pro non facta confiscatione, & esse irritam, jus tertio tollitur, & omnia provenientia ex tali condemnatione resolvuntur, n. 42. Sententia revocata per aliam, prima dicitur illicite processisse & omnia acta pro illa illicite attentatis corrumpunt ipso jure, n. 43. Executio vigore sententia postea revocata, consideratur retro ac si facta non sit, nec sententia lata, n. 44. Revocata executione, cujus contemplatione tertius possidet, ipse comprehenditur, n. 45. Qualitas resolutiva transit in tertium emptorem vigore executionis, quia inhaeret à primordio, n. 46. Jus tertii ex causa executionis non est actus stans de per se, sed dependens à jure creditoris, n. 47. Ad rescissionem antecedentis sequitur rescissio subsequens, n. 48. Jura duo causata ex una radice, una ambo rescissione tolluntur, n. 49. Tertius rei emptor in subbatione comparens in appellationis iudicio, vel citatus, vel sua sponte, aliter rem illam & possessionem defendere non potest, quam ex jure creditoris, à quo suum secundario dependet, n. 50. Tertium in possessorem ex subbatione executio postea revocata influit, qui rem restituere tenetur, n. 51. Revocata executio cujus contemplatione tertius possidet, ipsi nocet, n. 52. Sententia si facit jus quoad omne lata contra principalem, nocet etiam tertio possessori, n. 53. Rescissio executione per appellationem retro nihil factum esse intelligitur, & ejus vigore venditio habetur pro non facta, & bona à quolibet possessore restituantur, ac si a potestate domini existant, n. 54. Tertio emptor vigore executionis jus acquiritur revocabilitate & obnoxium appellationi ob executata interposita, n. 55. Tertius in executione rem subbata cum qualitate, & tacita conditione resolutiva, & variabilis à principio, sciens rem vendi ex jure litigioso, n. 56. Actum gerens submititur legibus & conditionibus ejusdem, n. 57. Qui cum alio contrahit, vel scit, vel scire debet ejus conditionem, n. 58. Executio, cujus occasione ob venditionem gabellarius perceperat decimam per appellationem, revocata tertio gabellario etiam non citato nocet, n. 59. Quia cum legitimo contradicere lata est rescissio, & ideo nec appellare potest ab ea gabellarius, nec alium recursum habere, nisi doceat de solutione, n. 60. Rescissa alienatione è jure, vel à iudice, executio procedit contra singularem possessorem, n. 61. Sententia lata contra auctorem, nocet successoribus etiam non citato ex capite juris resoluti, n. 62. Sententia in formativa executionis, cujus contemplatione tertius possidet, illi etiam clerico officit non citato, n. 63. In tertium emptorem executio locum habet vigore pacti de non alienando apposito hypotheca, n. 64. Pactum de non alienando non operetur executionem in tertiam, an debeat apponi hypotheca, an sufficiat generali, n. 65. remissive. Sententia inter creditorem & debitorem sufficit etiam si non dicitur tertius possessor hypotheca cui pactum, de non alienando erat appositum, ut in eum executio procedat, n. 66.

Executio

Executio revocata, omnia retro judicatur irrita & infecta ipso jure, n. 67. Excessus à principio causat nullitatem manifestam in executione, n. 68. Possessione non privat executor inordinatè procedens, nec acquiritur ei cui tradidit, n. 69. Executor secularis an possit sententiam repositionis executione, cujus contemplatione clericus possidet in bunc exequi, & rem avocare declinatam, n. 70. Executor secularis sententia lata inter laicos erit competentis cognoscendi, an sententia officiat clerico, ut tertio comparenti & declinanti, n. 71. Clericus ad impediendam executionem sententiae latae à iudice laico ratione suae possessionis, debet coram eo oppositionem facere, n. 72. Clericus si voluerit contradicere & missionem in possessionem petitam à laico, debet iudicem adire, n. 73. Clericus executioni factae à iudice laico se opponens debet coram eo de sua possessione summam docere, ut declinatoria locum habeat, n. 74. Neapolitana vicaria cognovit de oppositione & declinatoria clerici comparens executioni sententia lata in eadem vicaria, n. 75. Affecta res si transeat in clericum, quam detineat ejus respectu iudici seculari non tollitur iurisdiclio, n. 76. Possidere quem vel in possessione esse, qualis est facti non juris, n. 77. Judex laicus competens est de facto rei spiritali incidenti, n. 78. Sententia executionem ad impediendam de solo & mero facto possessionis tertii oppositoris cognoscitur & tractatur, n. 79. Judex laicus à se capto opponente esse clericum cognoscit ad effectum ut nullatenus differatur remissio, & de ratione, n. 80. Judex secularis potest cogere clericum ut sibi ostendat ea quae est allegatur coram Ecclesiastico, ut videat an sint conclusiva alias procedat, n. 81. Laici omnes presumuntur, quando de contrario non ostenditur, n. 82. Declinatoriam opponere debet captus, & ostendere titulum clericatus, cum sit fundamentum suae intentionis, de quo cognoscit laicus, ut sciant an captus de sua sit iurisdiclio, n. 83. Possessionis sua conservationem petens dicitur defensor non actor, n. 84. Tertius possessor aliis reus, opponens se executioni trium conformium, actoris partes sustinet, & si est clericus declinat iudicis laici iudicium, n. 85. Actor dicitur, qui alium ad iudicium provocat, etiam si aliis sit reus, n. 86. Captus profuga si citat ad iudicium ut declaretur captura nulla, in iudicio nullitatis dicitur actor, n. 87. Clericus si sententiam per secularem latam nullam dicit coram iudice seculari, debet nullitatem proponere, n. 88. Executor laicus an possit exequi in cler. sentent. inter laicos, & à laico latam, qua illi ex natura causa secundario & in consequentiam, vel aliam, omnino de jure praedicta, vel an requisitoria litera sint necessaria, n. 89. Judex secularis eligens clericum ut depositarium, potest & ipse cognoscere ut depositum restituatur, n. 90. Et quid actualiter cogere, Marta opinio refertur, ib. & n. 105. Judex secularis clericum deputans sequestrum, cognoscit de ipso restituendo, n. 91. Sed executio per quem iudicem sit faciendae actualis, Marta opinio refertur, ibid. resolvitur, n. 105. Iudicem secularem casibus quibus potest contra clericum ferre sententiam, eam non posse exequi, sed Ecclesiasticum ad ejus instantiam, qui teneat, n. 92. Sententia inter alios lata exequitur de reo, & sine novo processu in possessorem rei litigiosae, n. 93.

Salgado de protect. Reg.

Litigium vitium omnes etiam Ecclesiastico ligat, n. 94. Sententia lata per iudicem laicum licet clericum tertium rei litigiosae possessorem noceat, an possit per eum exequi in clericum, Marta opinio refertur, n. 95. reprobat, n. 122. Iudicem laicum posse sententiam à se latam contra clericum casibus quibus cognitio jure pertinet, vel alter sententia ex natura causa nocet clerico realiter in ejus bona exequi, ut verior opinio resolvitur, n. 96. Iudici seculari eadem ratione qua sibi causa cognitio in clericum pertinet; ita etiam executio in temporal. n. 97. Executio sententiae ad illum iudicem debet spectare qui de causa principali cognoscit, n. 98. Judex Ecclesiasticus casu quo de laico cognoscere potest exequi tamen non potest in illum bonis temporal. n. 99. Bona temporalia clericorum cum sint in territorio Regis, illi subiciuntur, n. 100. Ecclesiasticus iudex ultra ambitum Ecclesiae & pertinentiam ad spiritualia nullatenus censetur habere territorium, n. 101. Ordinarius in casibus quibus potest contra Religiosos & alios exemptos à sua iurisdiclio procedere potest suam exequi sententiam absque literis requisitoris, n. 102. Gabellam debitam à clerico negotiatore, potest iudex laicus exigere & exequi in temporalibus captis pignoriibus, salva tamen persona, n. 103. Clericus an sit negotiator nec ne ad effectum exigendi gabellam si sit dubium, iudex secularis cognoscit, n. 104. Judex laicus clericum à se depositarium, seu sequestrarium electum, potest compellere captis pignoriibus ad restitutionem depositi & sequestri, n. 105. Casus plurimi remissive referuntur quibus iudex laicus contra clericos procedit, & actualiter exequitur in eorum temporalibus bonis, & compellit captis pignoriibus, n. 106. Marta opinio reprobat, quia loquitur contra communem (ut affertur) n. 107. In clericum nulliter nanciscentem rem casu quo fingitur illam non exigere potestatem laici, executio procedit per laicum iudicem, ut in exemplis, n. 108. In clericum tertium possessorem rei, cui erat oppositum pactum de non alienando, executio fit directo per iudicem secularem, n. 109. Litigiosam rem alienatam lite pendente in clericum, potest iudex secularis ab illo avocare, & in eum sententiam latam exequi, n. 110. Vincentii de Franch. opinio & fundamentum refutantur, n. 111. & seqq. Rescissio alienationis in fraudem requirit ordinem iudiciale, n. 112. Alienatio in fraudem parata executionis ex actione personali an requirat rescissionem, n. 113. Alienatione facta capto iudicio super actione personali, executio fit in tertium possessorem, n. 114. Alienatio facta dumtaxat in fraudem creditoris, scilicet ante tantam litem super actione personali, requirit rescissionem, n. 115. Possidere qui dolo de sui pro possessore habetur, num. 116. Alienatione facta in clericum, vel alium, simulate, ita ut appareat rem non exire de potestate contenti, vel conveniendi, etiam in illum per laicum iudicem fiet executio, n. 117. Alienatione dolosa verificata in tertium suae executio, num. 118. Clericus factus per delictum perpetratum in fraudem, condemnatus per secularem, & in ejus temporalibus ipse exequitur penam pecuniariam, salva tamen persona clerici, n. 119. Privilegium per fraudem acquisitum nihil prodest acquirenti, n. 120. Judex secularis magis dicitur iudex causa quam clerici, quod post delictum fraudulenter suscipit ordinem, n. 121. Marta opinio reprobat astrictis, in clericum rei

litigiosae

litigiosum possessorem non fieri executionem per iudicem laicum, n. 122.
 C. Eccl. Clem. i. lite pendente interpretatur, n. 123. & seqq.
 Summus Pontifex est dominus temporaliis urbis Romane, quia est de patrimonio Ecclesie, n. 124.
 Possessio vigore l. h. C. de edicto divi Adria. clerico data per iudicem laicum, comparent legitimo tertio oppositore, revocanda est per eundem laicum, cuius jurisdictionem clericus non declinat, n. 125.
 Clausula (salvo jure &c. in missione ex l. h. de edicto divi Adria. tacite subintelligitur, si non apponatur, n. 126.
 Res per clericum adeptam vigore executionis attentata ex cessiva, inordinata, aut aliter nulla postmodum rescissa, ab eo advocari potest per iudicem laicum, n. 127.
 Possessione non privata executor nulliter procedendo, nec ab accipiente acquiritur, n. 128.
 Cler. possessione carens rei executionem non impedit, n. 129.
 Iudex Ecclesiasticus non potest inhibere executori laico exequenti clericum in temporalibus in casibus quibus sententia à seculari lata virtualiter & ex natura cause aliter ut prajudicat clerico, n. 130.
 Inhibere iudex Eccl. poterit executori laico, exequenti clericum sententiam per laicum latam clerico tertio nullatenus prajudicantem, n. 131.
 Inhiberi secularis iudex tunc potest, quando contra clericum nequit procedere, n. 132.
 Ab inhibitione appellatio quando tollat impedimentum Iudici laico inhibito, ut libere possit procedere, n. 133. remissive.
 Inhiberi executor laicus quando contra clericum potest sententiam exequi, quia illi prajudicat an possit ante ceptam executionem, n. 134.
 Inhibitionem si expediat Ecclesiasticus iudex in laicum, antequam incipiat cognoscere de questione facti incidenter rei spiritualis, an ulterius possit valide se contromittere secularis, n. 135.
 Repositionis sententia ob excessum executionis, ac fructus comprehendit etiam si non exprimat, n. 136.
 Sententia ad non expressa porrigitur, cum sit stricti juris, n. 137.
 Fructus suos facit qui auctoritate & sententia iudicis possidet tanquam bona fidei possessor, n. 138.
 Fructus suos an faciat iudicis auctoritate possidens etiam sine titulo vel eo valido, n. 139.
 Executione aut sententia annullata sine rescissa, cuius contemplatione qui possidet, rem cum fructibus restituit, n. 140.
 Tituli resolvable virtute possidens facta resolutione, res cum fructibus interim perceptis restituitur, n. 141.
 Causa quando reducitur ad non causam & titulus ad non titulum cum fructibus restituitur à possessore, n. 142.
 Titulus habens ortum à causa irrita, vel ad non titulum redactus, non operatur fructuum acquisitionem, n. 143.
 Possessionis apprehensio etiam iudicis auctoritate ad non possessionem redacta, res cum fructibus restituitur, n. 144.
 Fructus cum re restituitur, irrita aut annullata sententia, cuius contemplatione quis possidebat, n. 145.
 Fructus restituitur cum re, cui virtus decreti annullati possessio adjudicata est propter debitum, & licet pro parte veri debui, n. 146.
 Bona vendita virtute pretii revocati postea per appellationem, restituitur cum fructibus perceptis à creditore, n. 147.
 Fructus restituantur ei cui bona vendita ob debitum ex iustitia reddi debentur, n. 148.
 Fructus percepti vigore sententia & executionis, tam per viam appellationis, quam revisionis revocata restituitur, n. 149.
 Fructus etiam percipiendi vigore executionis rescissa sunt restituendi, n. 150.
 Fructus percepti, & quos percipere potuit, praestat attentant etiam si in sententia non exprimat, dummodo

sint percepti à tertio, à condemnato attentante causam habente, n. 152.
 Fructus à se perceptos praestat attentantis condemnatus, licet exisset executionem pro iis quos percipere potuit, quando dat tertium qui illos percipit, n. 153.
 Fructuum condemnatio verificatur in perceptis à tertio habente causam ad attentante condemnato, n. 154.
 Dos data filiae ultra taxam legis regie revocatur cum fructibus, n. 155.
 Executionem annullantes senatores ob non servatam formam juris per executionem, quemadmodum bona vendita faciunt restituere, & quando fructus cum inter usurio debiti compensentur, n. 156.
 Excessus est attentatum, n. 157.
 Excessus ad instar attentati reponitur, n. 158.
 Excessus commissionis causae attentatum, quo omnia attentatorum requisiti concurrunt, n. 159.
 Excessus execut. contemplatione possidens, pariformiter ut attentat ad fructus tenetur percipiendos, n. 160.
 A fructibus non exculat bona fides, & auctoritas iudicis illum, qui virtute sententia revocata possidet, n. 161.
 Sententia revocata dicitur illicite praestisse, & retroacta pro attentantis corruunt ipsi iure, n. 162.
 Fructus quilibet etiam bona fidei possessor lite pendente perceptos tenetur restituere, n. 163.
 Retroacta sententia tacite retroacta intelligitur executio eius vigore facta, omniaque quae victor ejus occasione habuit, in praesentium restituitur, n. 164.
 Revocata sententia tacite executio revocata intelligitur, ita ut bono capta relaxentur eodem imperio, quo fuerunt concessa, ac si facta non fuisset executio, n. 165.
 Commissio executionis procedente sententia nulla idem valet, veluti si nulli lata fuisset, n. 166.
 Revocata sententia non praestat bonam fidem, quo ad fructuum acquisitionem, n. 167.
 Ab executorialium executorum appellatio emissa, solet delegari cum clausula (partio iudicato), n. 168.
 Clausula (partio) operatur ut appellans non queat audiri nisi integrali peracta executione, n. 169.
 Clausula (partio) tribuit jurisdictionem conditionalem quatenus si partium iudicatum non aliter, n. 170.
 Clausula (partio) stante, ante omnia possessio dimittenda, & fructus seu expensa usque ad obolum restituendi, alias gesta erunt nulla ex defectu jurisdictionis, n. 171.
 Quod procedit etiam si fiat fructuum oblatio, etiam liquidorum, cum sint cum effectu restituendi, ut tollatur jurisdictionis suspensio, n. 172.
 Executor secundus ad rei restitutionem cum clausula (partio) an excedat procedendo partitionem illorum fructuum, qui tacite & virtualiter in sententia subintelliguntur, n. 173.
 Clausula (partio iudicato) non operatur ultra iudicatum, n. 174.
 Marefcoi opinio refertur afferentis clausulam (partio) non operari in partitione fructuum, quando restitui mandatur, n. 175.
 Obligatus vigore instrumenti ad rem & interesse, si dimittatur sit condemnatus ad rem, clausula (partio iudicato) non operatur respectu interesse non expressi, n. 176.
 Fructuum partitionem tacite subintelligitur in sententia operari clausulam (partio) verius ostenditur, n. 177.
 Fructuum condemnatio per iuris subauditionem facta intelligitur, ubi res mandatur restitui, & verbo (restituere) sententia usa est, n. 178.
 Expressum dicitur in sententia, quod ex ea tacite subintelligitur, & necessario inferitur, n. 179.
 Clausula (partio iudicato) operatur in eo, quod tacite subaudit, & inest in sententia, licet non exprimat, n. 180.
 Pertinentia liquidanda in executione sententiae generalis licet in ea non sint expresse, comprehenduntur sub clausula (partio iudica) n. 181.
 Clausula (partio) operatur in omnibus, quibus sententia

transit

transit in rem iudicatam, vel alias meretur executionem, n. 182.
 Rescriptum Principis recipit interpretationem à iure, cum quo se conformare censetur, n. 183.
 Sententia lata cum legitimo contradicatore, qui primas defensionis partes occupat, nocet habenti juris secundario, & in consequentibus, n. 184.
 Clausula (partio) contra illum, cui virtualiter & secundario res iudicata nocet, etiam non citato, nec expresso in ea, n. 185.
 Clausula (partio) operatur contra tertium rei litigiosa emptorem, à condemnato habentem causam sine immediate, sive media, n. 186.
 Tertio opponenti exceptionem relevantem res iudicata non nocet, n. 187.
 Clausula (partio) non operatur quando res iudicata non afficit rem aut personam, n. 188.
 Exceptio relevans vel non, secundum naturam iudicii executi que dicitur, remissive, n. 189.
 Clausula (partio iudicato) nihil operatur in sententia nulla, quia non meretur executionem, n. 190.
 Clausula (partio) non operatur in sententia notorie injusta patente ex actis, n. 191.
 Excedit executor cum clausula (partio iudicato) si ante partitionem fructuum virtualiter comprehensorum in sententia quae utitur verbo (restituere) procedat in principali, n. 192.
 Sententia non probat ultra id quod ex ea necessario inferitur, n. 193.
 Marefcoi, explicatur, n. 194.
 Excessus executorum ubi sit declaratum, an tota executio reponenda, an pro parte excessus dumtaxat, n. 195.
 Mandatum iudicis relaxatum ultra summam debitam, in totum est nullum, & revocatur, n. 196.
 Mandatum relaxatum partim ex causa falsa, partim ex vera, in totum est nullum, etiam pro summa debita ratione individuitatis, n. 197.
 Sententia ratione excessus in totum est nulla, cum sit individua, n. 198.
 In solum datum, & adjudicatio, si non fiat pro mensura debita, revocatur in totum, n. 199.
 Fideiussio pro majori summa, non valet, etiam pro minori summa, ad quam tenebatur, secundum veriorum opinionem, n. 200.
 Fideiussorem non obligari in plus quam principalis, est forma legis, n. 201.
 Fideiussio in accessoriis, & respectu pena, valet in plus quam principalis, n. 202.
 Locatio per Ecclesiam facta ultra novem annos, nec in tempore permisso sustinetur, n. 203.
 Excessus aliud quid est diversum & separatum à sententia & executione, n. 204.
 Actus totus propter excessum non vitiat in divisibilibus, n. 205.
 Sententia continens diversa capita licet annulletur, excessus pro cateris sustinetur, n. 206.
 Executio tota si propter excessum executoris revocatur, res iudicata rescinditur, n. 207.
 Ab excessu appellatio super eo dumtaxat devolvit cognitionem, n. 208.
 Condemnatus in expensis non potest appellare à taxatione executoris, sed ab excessu, quia foret appellare à sententia transacta in rem iudicatam, & ejus petere rescissionem, n. 209.
 Executio revocatur propter excessum in summa, non tamen ipsum mandatum executivum, n. 210.
 Iudex superior de appellatione sub excessu cognoscens non potest se intronizzare in totius executionis revocatione, cuius cognitio ad eum non est devoluta, sed excessus dumtaxat, n. 211.
 Appellatio à sententia nullitatis alterius sententiae, non devolvit cognitionem super ejus injustitia, n. 212.
 Salgado de Protect. Reg.

Excessum dumtaxat reponendum, non totam executionem, qui probant, ubi de communi praxi, n. 213.
 Decretum non revocatur in totum, sed pro parte excessus & erroris quando ex actis de veritate apparet, n. 214.
 Excedens modum defensionis non punitur pro totis percussione, sed pro excessu dumtaxat, n. 215.
 Excessus separabilis vitiat, sed non vitiat totum, n. 216.
 Executione sententia semel facta, si res in potestatem condemnati iterum deveniat, an nova condemnatio ad illam advocandam sit necessaria, vel idem executor sufficiat, n. 217.
 Causa que semel effectum suum produxit, licet postea cesset effectus tamen non cessat, n. 218.
 Obligatio semel extincta non reviviscit, etiam si res redierit ad priorem statum, n. 219.
 Condemnatus vel obligatus ad rem tradendam si semel tradiderit, liberatur, & obligatio non reviviscit, licet eadem res ad obligatum redierit, n. 220.
 Delegatus super noviter attentatis caret jurisdictione, nisi super executione intra annum, n. 221.
 Instrumentum semel executum & bonorum facta adjudicatio, non poterit iterum agi via executiva, prout quod non poterit consequi rem adjudicatam, n. 222.
 Sed via ordinaria ager ad mantentionem honorum, n. 223.
 Idem in interdito quorum bonorum, & hereditatis petitione semel concessa, n. 224.
 Condemnatus ad rem restituendam semel facta restitutione si iterum recuperet, non intelligitur ab obligatione iudicati liberatus, n. 225.
 Condemnata civitas ad subversionem murorum, si semel diruit iterum eos readificet, non satisfacit sententia, quia debent manere destructi, n. 226.
 Executorial. semel executi, & in continentis, non ex intervallo, si res ipsa ad condemnatum revertatur, restituenda est iterum eandem executorialium virtute, n. 227.
 Iudex delegatus postquam sententiam tulit, & semel fuit executus, ejus expirat jurisdictione, n. 228.
 Delegatum si facta fuerit intentum executione condemnatus statim rem ulterius occupet, potest suam sententiam iterum exequi, n. 229.
 Possessionem adeptus non videtur qui statim eam amisit, n. 230.
 Possessio per primogenitum apprehensa qua non duravit, non censetur adepta, quoad varia juris remedia, n. 231.
 Exequi non videtur iudicem cuius executio fuit perturbata, n. 232.
 Possessionem beneficium non videtur nancisci pacificam, qui statim fuit turbatus quoad ordinem obligationum, n. 233.
 Factum non dicitur, quod non durat factum, n. 234.
 Fuisse non videtur, quod parum duravit, n. 235.
 Solutio rei debita non est in consideratione, qua non duravit, n. 236.
 Defendisse non sufficit, si non durat defensio, n. 237.
 A iudice iustus ut domum exeat, si semel exiit, & iterum redeat, non videtur exisse, n. 238.
 Medicus promittens curare infirmum, si curet, & illico reincidat agrotus, non videtur curasse à primo morbo, secus si ex longo intervallo, n. 239.
 Possessionem recuperans in continentis, fugiunt nunquam effectus, n. 240.
 Dominii translatio non consideratur, qua momento duravit, n. 241.
 Sententia contra turbatorem lata, & praestita cautione, si turbet & dicat ex nova causa, non auditur, si executio fuit de recenti, secus si longo intervallo, n. 242.
 Sententia dicitur executata, quando aliquo tempore permansit, n. 243.
 Executoriales intelliguntur in annum executae, si fuere sortita effectum, n. 244.
 Clausulam (defensas inducitur) in executorialibus, quibus tempore dures, varie referuntur DD. opinionibus, n. 245.
 Executorialium potestas cum clausula (defensas inducitur)

extinguuntur anno, si sortita fuerint effectum, qui per in-
regium annum perierunt, n. 246.
Sententia semel executoria in habentibus tractum sucep-
tum, si res iterum ex intervallo deveniat in potesta-
tem condemnati, iterum exequitur, n. 247.
Executio capta & nondum perfecta, durat perpetuo &
debet finire, n. 248.
Executio datur ad exequendam si in parte exequatur,
non est finitum officio donec plene perficiat, n. 249.
Lis non dicitur finita per rem iudicatam, donec exequan-
tur executoriales & possessio apprehendatur, n. 250.
Executoriales non expirant per triginta annos capta non
executione, n. 251.
Factum non dicitur, dum aliquid remanet faciendum,
num. 252.
Alius non dicitur perfectus, si est partim factus, &
partim non, n. 253.
Perfecte rei nihil addi potest, n. 254.
Solviffe non videtur qui totum non solvit, n. 255.
Attentatum non dicitur purgatum nisi sint omnia purga-
ta, & usque ad unum minimum in pristinum reposita,
n. 256.
Repositionis sequentia ob excessum quando satisfactum
conferatur, multa remissive, n. 257.
Executione revocata cujus contemplatione quis possidet,
an possit rem ex alio capite, aut jure retinere, n. 258.
Partem negativam qui teneant, referuntur, n. 259.
Qui partem affirmativam teneant, n. 260. & 261.
Mandatum relaxationem pro majori summa, sustinetur etiam
in excessu, si creditor, eo tempore creditor, aequali
aut majori summa, quam si excessus mandati, n. 262.
Condemnatus ad rei restitutionem, illam potest retinere,
donec sibi de melior amenis satisfaciatur, n. 263.
Excessum reponere potest de facto, & proprio motu re-
ponere ipsmet executor qui expressit, n. 264.

1 Non possum non fateri, ingentem in se continere
difficultatem, & apud omnes scribentes cate-
rosque juris peritos, variam resolutionem habere
quaestionem illam; an excessus repositio tertium rei
possessorem comprehendat. Sit exemplum, inter exe-
quendam quantitatem excedendo executor rem tertio
emptori tradidit, reus ab excessu appellans repositio-
nem obtinuit, sibi que rem ablatam restituit, executor
illam a tertio tempore non citato avocare intendit, ut
revocationis & repositionis sententiam exequatur.

2 Vel alias quando executor executoriale exequendo
pro quantitate, pro qua rem in subhaftatione putat,
vendidit, postmodum reus appellans ob aliquem execu-
tionis defectum, ejus revocationem obtinuit, sibi
que reddenda bona jubentur executi: an tertio em-
ptori non citato, ad prosecutionem appellationis
noceat revocatio, ita ut sit ab eo res empta aufere-
nda.

3 Et pro parte negativa, imò quòd ei non noceat re-
positionis sententia, urgent notissima juris principia,
etenim iste tertius ratione sui interesse, iudicis autho-
ritate, iusto titulo & bona fide quaesit, citari de-
buerat, alias sententia ei non praedicitur latissimè
multa scitu dignissima concessimus hac 4. part. c. 8. de
person. ad person. à princ. nec sufficit, si lis agitata sit,
appellatioque prosequuta inter debitorem, & credi-
torem putat; quia res inter alios acta, tertio non praed-
judicat, toto tit. res inter alios acta, &c. de quo etiam
multa in d. c. 8. ubi latè, quod non nominatus in sen-
tentia, ejus executione non comprehenditur.

4 Hinc dicit Vincent. de Franc. decis. 120. n. 8. 1.
quòd revocata sententia in gradu appellationis, virtu-
te ejus tertius possidebat rem venditam, pro prima
sententia executione, quod non si res ipsa restituenda
vincenti, sed tantummodo est ei danda estimatio
executionis ad pretium contra adversarium suum, al-

leget Bal. institut. col. num. 47. in fin. C. de bonis aub.
judic. poss. quod quidem tunc non procedere, dicit
ipse Vincent. de Franc. quando res ipsa reperitur in
potestate creditoris, puta quia res fuit per debito ad-
judicata, quia tunc postmodum revocata executione,
ipse creditor vicus teneretur rem restituere cum le-
gitimis accessionibus, juxta aub. qua applicatio. C. de
precibus Imperat. offeren.

5 Rebuff. autem alia tendit via, in tract. de literis oblig.
artic. glos. 6. dicens, revocata executione in gradu
appellationis, tunc condemnari debere creditorem ad
restituendas res venditas in subhaftatione vel astima-
tione illarum, & ad damna, & interesse cum expen-
sis, per text. in l. cum ex causa, ff. de appell. & l. Chi-
rographis. §. 1. ff. de administr. tu. & in hanc Rebuff. sen-
tentiam, & opinionem adducit Azeved. in l. fin. tit. 21.
lib. 4. recop. n. 139. l. 47. cum tribus. segg. tit. 13. p. 5. &
tot. tit. C. si venditio pignore agatur.

6 Ipse tamen Azeved. ibi aliter esse hoc casu proceden-
dum, ut melius existimat, invocat enim, se credere, quòd
si tempore ultimae sententiae revocatoriae executionis,
bona vendita, & subhaftata penes eundem creditorem
existant, teneri illa restituere; si autem illa non habeat
creditor, non bona, sed pretium etiam duplicatum red-
dere teneretur ex l. 2. & 4. tit. 21. lib. 4. recop. ibi, que le
tornara lo que assi pagare con el dablo, &c. (Et in l. 4. ibi
de tornara y restituir lo que assi buciare recibido, &c.)
sed leges illae nihil nostram difficultatem abfolvunt,
cùm certi juris sit, quòd revocata executione, sine bona
reddantur debitori, si non, pretium per credi-
torem acceptum penes ipsum non remaneat.

7 Quare & adhuc ipse Azeved. perplexus in re hac
tandem consultit, super omnia tenorem sententiae revo-
catoriae esse inspiciendum, & attendendum. Azebe-
tum etiam in praedictis referens sequitur Amador. Rod-
rig. tract. de executione c. 6. tit. quibus causis executio
Sec. num. 35. Borg. Cavalca. in decis. 22. n. 36. p. 4. dicit
quòd sententia lata contra principalem venditorem
nocet etiam emptoribus sub hasta citatis pro suo inter-
esse, quidem videtur requirere citationem tertii
emptoris, ut sententia illi officiat.

8 Hanc etiam nostram difficultatem mirabiliter teti-
gisse reperi Bald. Novell. in tract. de dote part. 12. n. 70.
in hac: Sed dubitatio surgeret, & quidem non parva,
quid si dos fuit in pecunia, & mulier lata pro ea sen-
tentia, & pendente appellatione, interim obtinuit exe-
cutionem, quia bona aliqua, puta stabilia fuerint sibi
adjudicata in solutum, secundum formam l. à D. Pio.
§. si pignora. ff. de re jud. & illa eadem dedit in dotem
secundo viro, an dictum remedium attentari lata post-
ea sententia infirmatoria in causa appellationis, obti-
nebit contra virum, nam videtur quod non ex quo
actu attentionis in parte dicti mariti, & sic tertii pos-
sessoris, non fuit in eadem re, super qua lata sententia,
super qua pendebat appellatio: quia sententia
fuit lata in pecunia, & sic super pecunia appellatio
pendebat, insuper dictis bonis adjudicatis, cum dic-
tum remedium attentatum solum obtineat, maximè
contra tertium, quando super eadem re, super qua est
lata sententia, est attentatum, quasi tunc res ipsa dica-
tur affecta, quodam quasi vitio litigiorum propter pen-
dentiam appellationis super eadem re, & ita est de
mente dictae glossae supra allegatae in d. cap. non solum,
& Doctores in d. cap. bona. Unde tunc solum contra
ipsam mulierem poterit succurri appellanti, qui obti-
nuit in causa appellationis, & hoc forte nisi ipsa mulier
non haberet alia bona, ubi possit succurri ipsi appel-
lanti, quia tunc forte in subsidium haberetur recursus
contra dictum virum, arg. l. fin. de eo per quem factum
erit, facit gl. in l. 2. §. 1. in verb. sui juris, ff. solut. mat. Hanc
ille Bald. Novel. qui quidem nihilominus non firmans
pedes in resolutionem, & cogitandum reliquit, nihilominus

minus eum referens sequitur Vincent. Car. except. 44.
num. 20. pro quo etiam citat Gratian. decis. 220. n. 4.
Lancel. de attent. 3. part. c. 24. n. 50.

11 Quid tamen, dicendum in tanta Doctorum varieta-
te, & abfinitudine & in constantia; illud quidem
verius, & de jure praxique receptius esse arbitror, ut
vendita re per executorem, & in gradu appellationis,
sive propter excessum sive alia iusta causa, executio
revocata sit, bona à tertio empta in pristinum statum
reponenda esse, & restituenda priori possessori obli-
nenti in appellationis iudicio, etiam ipso tertio pos-
sessore emptore non citato, utiam clericus sit, quo-
niam illi mero jure praedicitur sententia, executionis
revocatoria, ad quod moveor ex seqq.

12 Primò, quia iste tertius possessor non habet jus in
ipsa re principaliter, & de per se: sed dependens, causa-
tum, & derivatum ab illo jure principali creditoris,
pro cujus satisfactione res illa subhaftata fuit, cuique
res principaliter interest, quare merito succedit regula
quòd executoriales expeditae contra illos, quos nego-
tium principaliter tangit, aut principaliter interest,
& quique primum locum obtinent, praedictum iis, qui-
bus negotium, vel secundario, accessorie, aut in conse-
quentiam tangit, etiam non vocatis, nec citatis,
etiam ignorantibus generari, certi juris est, quoniam
tunc lis tractatur cum legitimo contradicatore, à quo
aliorum jus derivatur, vel oritur, quique primus in
eadem controversia partes obtinet: text. optim. in l. 1. §.
denuntiaris ff. de ventre inspi. ibi. denuntiaris autem oportet
iis, quos proxima spes successioni contingit, &c.
& ibi, haeredi insituto, non etiam substituto, & ibi, qui
primum locum tenent &c. & ex contractu. ff. de re jud.
l. si Patron. §. fin. ff. ad Trebel. l. si superat. vers. argu.
ff. de pign. l. si suspensum in princ. ff. de inof. test. l. uno-
quoque iudic. ff. de re jud. & ubi mirabilis gloss. & ibi
Aug. Imol. & Alex. Ozaf. dec. Fed. 151. n. 1. usque ad
6. Cephal. conf. 228. n. 2. l. 2. Xuar. allegat. 27. n. Moli.
de primogen. lib. 4. c. 8. n. 3. Anton. Gomez. in l. 40. Tau-
ri n. 73. Cov. pracl. quae. c. 11. n. 6. Mencha. de success.
creat. lib. 1. §. n. 28. Capicivus decis. 107. Pinel. in l. 1.
part. 9. C. de bonis mater. à n. 28. Padill. in Lunon ex
famil. §. si de fallen. n. 24. Greg. Lopez in l. 20. l. 22. p. 3.
verbo. pero causas. Otalora de nobilit. 2. p. princip. c. 8.
num. 7. Tiraquell. in eodem tract. de nobilit. q. 37. à n. 2.
exactè per Ant. Peregr. in tract. de fideicom. art. 53. à
n. 40. cum seqq. Tiraquell. in tract. res inter alios acta, in
prin. n. 5. & nos magnam jurium, & Doctorum cater-
vam adduximus hac 4. p. c. de excess. de person. ad
person. vers. tertius sit conclusio n. 310. ultra quos, plures
alios citat Maref. variar. resol. 1. c. 86. art. 54. cum seqq.
Pozz. tract. de tenuta, quae. 45. à n. 1. cum seqq.

13 Ergo cum lis, causa appellationis legitime profes-
soria sit, & agitata per creditorem, cui res princi-
paliter interest, ac defensionis competit, à cujus jure,
hoc tertii emptoris, & possessoris derivatum sit, &
ortum; sententia revocatoria obtenta tertio, cui nego-
tium secundario, & in consequentiam tangit, debet
nocere etiam non citato, commodum namque secun-
dario contingens, non est considerabile, cum quod
principale est, inspectandum sit, non venit in consequen-
tiam. inspicitur enim quod principaliter agitur, non
quod accessorie, & in consequentiam. l. cum ex oratione
§. fin. ff. executat. Bal. in l. 1. n. 5. C. de leg. & in l. quod
favore, C. eodem in 6. opposi. l. si quis nec causam ff. si cer-
tum pet. & post ill. Decium, & alios, Peregrin. de fidei-
commis. art. 37. n. 34. sicut contra non dicitur actus fac-
tus in praedictum illius, cui principaliter non obest,
sed secundario gl. nota. cap. quomodo de passis in 6.
14 quam adverteit Gemin. ibi & Peregr. d. n. 24. & origo,
à qua reliqua vim capiunt, magis attendiatur, & nobilior
habetur l. quidquid in prin. ff. de noxa. Mand. in reg. 27.
q. 20. n. 4. & regul. 30. q. 2. n. 2.

Deinde & secundò probatur, quia jus hujus tertii
possessoris procedit, & dependet à jure creditoris, quod
sui natura erat variabile, revocabile, & solutivum,
ac ideo quod procedit à radice infecta, pullulari non
potest. Anchara. conf. 339. incipit pro majori n. 6. nam
quando ex una radice multiplex vitium nascitur, con-
sequens est, ut eodem modo tollatur, & solvatur,
l. si libertam, in fin. C. de nupt. gl. in verbo, novis, in c.
fraternitatis, de test. & facit text. in c. inter vos de re jud.
ibi, quae de ipso causam, & originem acceperunt: vi-
tium enim, seu error parvus in principio, totam massam
corrumpit. Bal. in proaemo decretal. sub num. 3. ante fi. 21
prin. vers. nam error. Hieron. Gonz. in regul. de men. &
alter. gl. 31. n. 36. data namque falsitatis origine, actus
omnis sequens, & dependens est nullus, l. ex initio,
C. de fals. Simone de reservat. quae. 61. num. 7. & subla-
to fundamento, totum aedificium corruit, l. egi tecum
16. ff. de except. rejud. l. si ff. de consui. pecul. veltigal. ff.
de pign. Rot. decis. 10. in aut. ac deficiente
fundamento super aedificati non potest, cap. cum Paul.
1. quae. 1. c. veniens de presby. non baptisato, & subla-
to antecedenti tollitur consequens, l. si cum te, ff. de passis
c. ad petitionem de accusa. Rota decis. 10. de preben. in
cantig. Philip. Franch. in c. si n. 18. de consuet. Gemina.
in consil. 21. n. 6. 7. & 9. ubi latè Castador. decis. 17. n. 2.
de preben. hinc est ut omisso principio non potest fieri
transitus ad extremum, l. fin. C. unde vi.

15 Hinc est, quod semper causa prima representatur
in secunda in quam insluit l. licet. §. ea obligatio. ff. de
procur. Aymon. Cravet. conf. 131. n. 5. & conf. 144. n. 1.
vol. 1. Hieron. Gonz. in regul. de mens. & alter. glos. 31.
num. 45. hinc merito resolutio jure auctoris, resolutio
jus tertii accipiens naturaliter absque facto homicis,
& solo juris ministerio, l. lex veltigal, ff. de pignori. l. 1.
C. si pignus pigno. datum sit, cap. 1. §. rur. §. quibus mod.
feud. latè in proposito Corbul. de jure emphy. c. 12. à
num. 78. cum seqq.

16 Tertio & hac pars probatur, nam sententia lata
super causa, censetur lata super causato, eodem modo
exequitur in petitis, quae dependet à causa. lex derofo
§. 2. cum ibi notatis per Bar. de rei vindic. Innocen.
in c. cum Ecol. Sutrina circa princ. de causa poss. & propr.
l. qui tamen. §. si arbitror. ff. de arbit. l. si prator, in princ.
ff. de judic. latè, & optimè probat Paul. Crat. conf. 275.
à prin. lib. 2. & per hujus revocationis executionem
titulus hujus tertii possessoris reductur ad non titulum,
& causa ad non causam, ex iis quae inferius latè addu-
centur: ergo sententia lata super causa emptionis, hoc
est, super jure creditoris, debet operari in causato ab
ipso jure, & causa. Et huic fundamento perinet, quod
elegantèr dicit Hier. Gonz. reg. de alter. glos. 34. sub
n. 91. q. 16. quòd si unus fuit provilus de una quarta
portione, cujus vigore optavit, & ascendit ad dimi-
diam, postea ad integram portionem; postmodum
autem sententia lata est, quia declaratur collationem
factam de illa quarta portione, nullam esse, vel quia
erat reservata, vel ex alio defectu, quòd etiam hujus
sententiae virtute erit privatus integra portione, quam
nunc habet, quia procedit ab injusto principio infecta
radice, à qua causatur hac integra portio ultima
optata; quia sententia operatur in causato, ut dixi, &
faciunt quae latè supra c. 9. à n. 19. cum seqq.

17 Quòd pertinet, quòd si clericus ob contumaciam,
non ob delictum, fuerit privatus beneficio, & alteri
conferatur, si comparet, & absolvatur, beneficium
ipsum recipiet, etiam si iam alteri collatum fuerit. Achil.
decis. 1. de absolutione, quia hujusmodi sententia priva-
tionis ob contumaciam, non ob delictum, est inter-
locutoria, & tandiu durat effectus illius, quamdiu
durat contumacia, quae est causa ejus Bal. in l. 1. circa
med. vers. extra opponatur de postul. Maref. optimè
variar. resolut. lib. 2. cap. 33. à n. 2. & supra. dicens 10.

quod cessante contumacia, cessat poena ob contumaciam illata, c. ex literis ubi Felin. Decius & alii; n. 12. 17. & 18. de consuet. late Tiraq. tract. causa cessante, l. p. c. 57. & seqq. Foller. in pract. crim. cap. 33. n. 86. & ita fuisse decisum in Rota in Romana benef. S. Pet. 16. Junii 1567. & in illa Romana Canon. Angel. ultim. Februarii 1567. Litta. & in alia civitatis Castell. 16. Decem. 1577. testatur Marefcot. ubi proxime.

31 Hinc est, quod multa sunt cautivæ, quæ alias directò non permitterentur. Cast. consil. 2. visis omnibus, n. 3. l. 1. Bal. in l. venditor, ff. de evict. Rom. consil. 300. num. 34. decil. Perusin. 8. n. 32. Vital. in clem. 1. n. 87. de procurat. latissime prosequitur Card. Tusch. practic. concl. 1. 1. liter. C. concl. 161. per totam, ubi varios casus congerit, & n. 6. post Bal. conf. 5. numquid clericus l. 3. dicit, quòd iudex secularis, coram quo litigat clericus, licet non possit clericum directè compellere ad compromittendum; tamen potest cautivè, dehegando illi audientiam, vel iustitiam, & num. 15. 16. & 17. & seqq. Zabarel. consil. 150. n. 7. ubi ponit alia exempla, quibus iudex secularis cautivè habet iurisdictionem in clericis, non autem directè. Ab. consil. 6. lib. 1. plures allegat Tusch. ubi proxime.

33 Pariter etiam hujus est farina, quòd si quis habens aliquam portionem, & optavit canonicatum, in portionem dimissam, novus alius portionarius fuit provisus, post aliquod tempus fuit evictus canonicatus primo loco optatus, & ad dimissionem condemnatus possessor, quia erat reservans, vel aliter affectus, evictio, condemnatio officit huic tertio noviter provisò in portionem, ad quam victus redit, & tertius provisus remanet sine illa, & inanis. Et sic etiam dicendum, si plures gradatim optaverunt, ut prima præbenda evicta, omnes gradatim descendant, text. in c. si beneficio 20. ubi notat Anchar. nota. 8. num. fin. & Franch. n. 4. de præben. l. 6. Hieron. Gonzal. in d. regul. de men. gl. 34. à n. 94. & gloss. 31. n. 44. dicentes, quòd quando adest defectus in principio, & in primo gradu, & ille est causa defectus electionis successivæ in pluribus gradibus, primo evictus, & restituito, adversus secundum restituitur, secundus adversus tertium, & sic de singulis successivè, quia procedunt à radice infecta, quæ necessario influit in causato.

34 Quartò & pro hac parte adduco mirabilem text. in l. 1. C. de repeti. per quem dicit Parlador. lib. 1. rerum quotid. c. 3. §. 5. sub n. 16. quòd si minor restituitur adversus venditionem, cujus causa vectigal solverat, officit etiam publicano pro vectigali, quia restituito omnia ad pristinum statum redigit, etiam adversus tertiam personam, juxta d. l. 1. alia in comprobationem adducit ibi Parla. cui conducit, quòd & ipsemet Parlador, d. c. 3. §. 2. l. 40. dicit post Castell. in l. 30. Tauri, verbo, del Remate, quòd si debitor condemnatus intra tempora à lege seu consuetudine introducta, rem aditam à tertio retraxerit, vectigal itidem à publicano recuperabit, cum pendeat, proveniat, & oriatur à causa variabili, & resolutiva.

35 Igitur cum excessus reponatur, vel aliter executio revocatur, reddique, & restitui bona alienata obtinenti jubetur, meritò tertio qui causa & contemplatione ipsius executionis repositæ, & revocate possidet, nocere debet.

36 Quod ulterius & quinto probatur, quoniam restituito quæ sit non ex gratia, sed ex iustitia, & juris dispositione & effectu, ex causa, scilicet, quæ inest à primordio tituli, & ex causa de præterito inhaerens contractui, sit ter præjudicium, tollit enim jus tertii, & in ejus præjudicium operatur, l. in causa. 1. §. fin. cum duob. legib. seqq. ff. de minor. l. minor. ff. de evict. l. Julian. & l. cum miles fin. ff. ex quibus caus. major. latissime disputat, examinat, & resolvit doctissimus Sarmien. selectar. quæ. l. 5. super l. Gall. §. & quid sit annuum, à n. 68. & seqq.

37 Quintò & pro hac parte adduco mirabilem text. in l. 1. C. de repeti. per quem dicit Parlador. lib. 1. rerum quotid. c. 3. §. 5. sub n. 16. quòd si minor restituitur adversus venditionem, cujus causa vectigal solverat, officit etiam publicano pro vectigali, quia restituito omnia ad pristinum statum redigit, etiam adversus tertiam personam, juxta d. l. 1. alia in comprobationem adducit ibi Parla. cui conducit, quòd & ipsemet Parlador, d. c. 3. §. 2. l. 40. dicit post Castell. in l. 30. Tauri, verbo, del Remate, quòd si debitor condemnatus intra tempora à lege seu consuetudine introducta, rem aditam à tertio retraxerit, vectigal itidem à publicano recuperabit, cum pendeat, proveniat, & oriatur à causa variabili, & resolutiva.

38 Igitur cum excessus reponatur, vel aliter executio revocatur, reddique, & restitui bona alienata obtinenti jubetur, meritò tertio qui causa & contemplatione ipsius executionis repositæ, & revocate possidet, nocere debet.

39 Quod ulterius & quinto probatur, quoniam restituito quæ sit non ex gratia, sed ex iustitia, & juris dispositione & effectu, ex causa, scilicet, quæ inest à primordio tituli, & ex causa de præterito inhaerens contractui, sit ter præjudicium, tollit enim jus tertii, & in ejus præjudicium operatur, l. in causa. 1. §. fin. cum duob. legib. seqq. ff. de minor. l. minor. ff. de evict. l. Julian. & l. cum miles fin. ff. ex quibus caus. major. latissime disputat, examinat, & resolvit doctissimus Sarmien. selectar. quæ. l. 5. super l. Gall. §. & quid sit annuum, à n. 68. & seqq.

ubi multa eleganter ad propositum videndus congerit post Raphaël. Gomel. & alios, quos citat, & sequitur Acolta in d. §. & quid sit annuum f. 46.

Cujus doctrinæ illam reddidit rationem mirabilem Bal. in l. in testam. n. 6. C. sententiam passis, quia restituito, quæ procedit per viam juris scripti, inhaeret à primordio, ita quòd jus transferens ab initio non fuerit liberum, unde meritò rescissioni est subiectum, arg. l. lex vestigial. ff. de pign. late resolvitur multis citatis Doctoribus Mier. tract. de maj. 4. part. quasi. 23. à n. 26. cum seqq. ubi quòd restituito facta ex gratia, operatur in præjudicium tertii, & etiam fructuum, restitutionem, quem vide, vide etiam à num. 66. cum seqq. ubi multa ad propositum, & pro utraque parte.

40 Quod & fortiter corroboratur; nam restituito facta ob injustitiam condemnationis, & ob innocentiam condemnati, quæ potius ex iustitia dicitur, non solum comprehendit bona ablata, & incorporata in filicum, sed etiam trahitur ad bona in tertium possessorem alienata, & translata per ipsum filicum, in pluribus Doctorum autoritatibus, jurebus & rationibus comprobatur, & dicitur communem D. Oddus in tract. de rest. in integ. 2. part. quasi. 99. art. 13. n. 116. & seqq. ubi bene explicat Brun. à Sole in quasi. legat. quasi. 19. n. 60. Menoch. de præsump. 46. n. 2. l. 5. Ant. Peregr. de jure fisci l. 5. tit. 1. n. 21. juncto n. 44. alios refert Prosper Farin. in pract. crim. quasi. 6. n. 29. tom. 1.

41 Imò & illud fortius est, nam etiam restitutione à Principe facta ex gratia, quia simul declaratur, confiscationem haberi pro non facta, & irritam esse, tunc tollitur per ista verba jus tertio quæsitum, omniaque decisa & secuta ex tali condemnatione resolvuntur, & retractantur, secundum gl. in cl. 1. in verbo pro infectis, de commun. Ecceles. per quem Card. in c. quia diligenti. ubi etiam Imol. in fin. de elect. Decius conf. 252. col. penult. in fin. & seqq. Crotus consil. 129. Jacob. Patri. Imol. consil. 48. n. 7. col. 2. in fin. versu venio ad secundum. late Roland. à Vall. consil. 45. n. 29. & seqq. lib. 4. Oddus Perof. in d. tract. de restit. in int. 2. quasi. 99. art. 12. n. 109. & seqq. & late per Prosper. Farin. ubi proxime à n. 35. ubi alia adducit. Ergo pariformiter erit dicendum terminis nostræ principalis difficultatis, in qua revocata executione per latam postea sententiam, illa prima dicitur illicitè præcessisse, & omnia retroacta pro illicitè attentatis corrumpi ipso jure. Franch. decif. 120. & 136. & dec. 188. Gratian. decif. 120. & consideratur retro, ac si facta non sit executio, nec sententia lata, secundum eundem Franch. & Sacch. consil. 78. n. 16. Intrigl. l. 2. sign. 136. n. 87. Muscatell. de fidejuss. l. 1. p. mod. 18. n. 14. Gonzal. ad regul. Can. gl. 6. n. 183. plures citat Giurb. decif. 199. n. 14.

42 Sextò, & quando revocata executione, tertius, ejus vigore, & contemplatione possidet, comprehendatur, tenet Bal. in l. in test. n. 6. C. sententiam passis, ex eo, tum quia hæc qualitas resolutiva inhaeret à primordio, & dum eadem transit in emptorem. Et quia jus tertii non est actus de per se, sed dependens à priori (puta, jure creditoris) ac ideo ad rescissionem antecedentem sequitur rescissio sequens; juxta l. non est novum, ff. de cond. indeb. l. qui repudiavit, §. fin. ff. de inofficioso test. & quia cum isti duo actus, & jura causantur ex una radice, tunc ambo una rescissione tolluntur, ex l. liberam. C. de nupt. Patet insuper manifestè, quòd jus tertii possessoris, emptoris sit dependens à jure creditoris, cujus contemplatione fuit res illa vendita, nam dato quòd iste tertius citetur, vel liberentur compareat ad prosecutionem appellationis, non aliter, nec alia ratione potest suam rem, emptorem, possessionem defendere, quàm ex jure creditoris dumtaxat, nec aliud iudicium deducitur. Ergo sententia lata contra jus creditoris, cui negotium principaliter tangit, tertio etiam non citato, qui jus habet secundariò, & in consequentiam debet nocere,

43 Cum hæc enim citata qualitate & conditione resolutiva, & variabili à principio, emptor rem substatavit, & contraxit, cum sciat, rem illam venditæ jure litigioso super quo ventilatur, ejulque dubio eventui ipse se submisit, contractum enim faciens intelligitur se omnibus conditionibus, & legibus, de ea re loquentibus, astrinxisse, text. est in l. si duo & ibi B. & Paul. Cast. ff. de acquir. hered. Tiraq. de retra. convent. §. 1. glo. 2. n. 14. f. mibi 578. nam qui cum alio contrahit, vel scit, vel scire debet conditionem ejus cum quo contrahit, l. qui cum alio, ff. de regul. jur.

44 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

45 Cum hæc enim citata qualitate & conditione resolutiva, & variabili à principio, emptor rem substatavit, & contraxit, cum sciat, rem illam venditæ jure litigioso super quo ventilatur, ejulque dubio eventui ipse se submisit, contractum enim faciens intelligitur se omnibus conditionibus, & legibus, de ea re loquentibus, astrinxisse, text. est in l. si duo & ibi B. & Paul. Cast. ff. de acquir. hered. Tiraq. de retra. convent. §. 1. glo. 2. n. 14. f. mibi 578. nam qui cum alio contrahit, vel scit, vel scire debet conditionem ejus cum quo contrahit, l. qui cum alio, ff. de regul. jur.

46 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

nocere, juxta ea quæ diximus in primo fundamento hujus partis.

47 Et in terminis, quòd executio, & substatatio facta vigore decreti nulla, & revocata influat in quemcumque accipientem possessionem, fuit tentum in una Roma. spoliis 21. Februarii 1600. coram Justo, testatur Marefcot. varior. resolut. lib. 2. cap. 6. num. 5. qui n. 6. declarat, ut tunc tertius possessor restituitur tenetur, juxta Fulgosium (quem citat) consil. 136. n. 1. & consil. 127. n. 2. consil. 190. in. Et quòd revocata executione, cujus contemplatione tertius possidet, tertium afficiat, tenet etiam in terminis Giurb. in. decif. 89. per totam, & conducut, quæ Masfrill. decif. 29. præcipuè ad fin. facit insuper quòd dicit post alios Borghin. Cavalca. decif. 45. n. 70. p. 5. quòd quando sententia facit ejus quoad omne, lata contra principalem; nocet tertio possessor.

48 Hanc etiam nostram difficultatem mirabiliter tangit in similibus terminis Lafarte in tract. de decim. vendit. cap. 14. à num. 61. & Ab. Panor. consil. 69. incipit Christi ejusque Matris, lib. 1. ubi dicit, quòd facta executione pro alia quantitate, & substatatio bonis condemnati, à qua executione appellans, meliorem, & revocatoriam sententiam obtinet, tunc nocere tertio emptori bonorum. Etiam sententia illa revocatoria jure appellationis à superioriis pronuntiata, sic priorem inferioris sententiam annullavit, & extinxit, ut retrosum nihil factum esse intelligatur, & per consequens videtur venditionem illam bonorum debitoris sic esse retrosum resolutam, ac si nunquam à principio fuisset contracta; etenim apud quemcumque possessorem bona illa inveniuntur, absolute reo restituntur, perinde ac si nunquam vendita essent, nec à dominio ejus exiissent, allegat ad id Lafarte ibi l. Chirographis §. fin. ubi bene explicat. B. ff. de administr. tut. dicit insuper ipse Lafarte, quòd jus quæsitum est ipsi emptori ad res emptas revocabilitate, non scilicet firmite, sunt quippe omnia ejus jura appellationi per debitorem executivam interpositæ, obnoxia secundum Abbatem supra, nam cum vigore late sententia venditio illa bonorum per iudicem fuerit celebrata, & per appellationem, & litem jus sententia sit suspensum, dubium non est, quin & venditio ipso eodem morbo laborare videatur, ac proinde nullum jus firmum emptorem fuisse consecutum, sed revocabilitate, juxta text. cum sua gloss. in l. quis §. quod si quis, ff. de injusto. rupto. text. in d. l. Chirograph. in fin. ibi, ut obnoxios priori sententiæ esset, ubi bene notat B. ac inde in hoc casu cessare regul. l. id quod nostram, & regul. jur. quom planè in jure irrevocabilitate quæsitio, non tamen revocabilitate (ut hic) locum habere, dicit Lafart. ubi proxime à subd. n. 62.

49 Cum hæc enim citata qualitate & conditione resolutiva, & variabili à principio, emptor rem substatavit, & contraxit, cum sciat, rem illam venditæ jure litigioso super quo ventilatur, ejulque dubio eventui ipse se submisit, contractum enim faciens intelligitur se omnibus conditionibus, & legibus, de ea re loquentibus, astrinxisse, text. est in l. si duo & ibi B. & Paul. Cast. ff. de acquir. hered. Tiraq. de retra. convent. §. 1. glo. 2. n. 14. f. mibi 578. nam qui cum alio contrahit, vel scit, vel scire debet conditionem ejus cum quo contrahit, l. qui cum alio, ff. de regul. jur.

50 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

51 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

52 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

53 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

tionem sententia feratur, si quæras an nocere debeat gabellario, respondendum fore in hunc modum: Quòd si sententia est arbitraria, vel per contumaciam alicujus contrahentis lata, non facit jus contra gabellarium. Si autem est sententia contradictoria, & sic causa plerè cognitâ pronuntiata, jus facit contra gabellarium, & fîcum, quia cum legitimo contradicte lata est, nec erit admittendus gabellarius, etiam si citatus in lite non fuisset, si velit à sententia appellare, aut alia quocumque via contra eam agere, vel excipere, nisi collisionem contrahentium in factis, & probare offerat, alias tenebitur juxta latam sententiam receptam decimam restituere venditori. Hæc ille Lafarte cui consonant, quæ à principio hujus quæstionis consideravimus pro hac parte.

54 Prædictis accedat Bartoli doctrina in l. 3. n. 25. vers. 61 sed an possit adhiberi, C. de pignoriis dicens, quòd alienatione rescissa lege, vel à iudice, potest executio fieri contra tertium singularem successorem, sequitur Petr. Surd. t. 3. consil. 406. n. 8. Roderico. Xuar. in l. post rem limit. 1. ad l. Reg. n. 5. Matthias Colerus de process. execut. 2. cap. n. 434. & plures alii statim citandi, & ex capite juris resolutivi, sententia lata contra Authorem, nocet successori, etiam non citato. Plures refert Surd. consil. 189. n. 8. tom. 1.

55 Vides igitur jure esse verissimum, ut sententia revocatoria executionis, cujus causa, & substatatio tertius emptor possidet rem, illi etiam non citato noceat ex natura causæ & iudicii, quòd & in clerico eidem rationibus obtinere, non ambigitur, & in utroque insuper probatur. Etenim propterea pactum de non alienando hypothecæ appositum, afficit tertium emptorem, & in eum executio locum habet, quia cum venditio, & alienatio nulla sit, & à lege rescissa adhuc consideratur, rem esse in potestate debitoris, ut per text. in l. si creditor, §. fin. de districtione pign. & in l. ea lege, C. de conditione ob causam datum, l. fin. tit. 5. p. 5. docent Bart. in l. creditores, n. 10. & ibi Salic. C. de pign. Rod. Xuar. ubi proxime d. n. 5. Anton. de Butt. in c. quia C. de iud. n. 13. Ripa in l. 1. §. si heres, n. 12. ad Trebel. Imol. & Ill. in l. si quis ita §. ea lege, ff. de verb. oblig. Menoch. plures referens de adipis. rem. 6. n. 133. Villal. in oratio commun. opin. lit. A. n. 139. communem dicit Turza in vol. commun. opin. l. 14. verb. pactum de ingrediendo. Covar. lib. 2. varior. c. 15. Duenas regul. 240. limit. Anton. Gabriel. commun. opin. l. 5. tit. de pign. concl. 1. Gregor. Lopez in l. 73. t. 18. p. 3. verbo, ni las en axennaria. Emanuel Suarez in thesaurò recepta. sententia. verbo, alienatio. & verbo, prohibitio, Patlad. rerum quotid. c. fin. 3. part. §. 5. à n. 18. l. 2. Amador. Rodri. de execution. c. 4. à n. 47. Paz in pract. p. 1. c. 10. n. 49. Matthias Collet. de process. execut. 2. p. cap. 3. n. 433. Felician. in tract. de censib. l. 1. cap. 1. num. 5. Matienl. in l. 1. tit. 17. l. 5. recop. glo. 3. n. 6. Alv. Vallal. de jur. employ. 1. part. quasi. 32. à n. 13. Joan. Gut. in repet. non potest. n. 38. & idem l. 2. practicar. quæstion. quasi. 169. n. 4. Azebed. in l. 1. tit. 5. lib. 5. recop. num. 8. Gasp. Rodrig. de annu. reddit. lib. 2. quasi. 9. num. 57. & supra. Leo Gomez in cent. resp. 59. Ant. Gomez in l. 40. Tauri, n. 19. Petr. Duenas in regul. 240. n. 7. lim. 7. Tiraq. de retracl. l. 1. §. 3. num. 8. Petr. Surd. consil. 405. à num. 8. & Gratia. discept. forens. 1. part. cap. 16. qui quamplurimos allegant; apud quos etiam late videbis, an hypotheca hoc casu debeat esse specialis, an sufficiat generalis. Et in proposito unum optimum dicit Paz ubi proxime, quòd ad hujusmodi executionem faciendam contra tertium hunc rei emptorem, stante dicto de non alienando, ejus non requiritur citatio, sed quòd sufficiat, fieri litem cum principali debitore, cui jus, & negotium principaliter tangit.

56 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

57 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

58 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

59 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

60 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

61 Qui quidem Lafart. d. cap. 14. n. 62. movet mirabilem quæstionem, cujus resolutio nostræ absolvit difficultatem, in hæc inquit ille: Sed ulterius in hoc resolutivæ venditionis proposito tria ad judiciale praxim animadverrenda sunt. Primò, quòd si in quocumque casu de his, quibus dixi, vel propter nullitatem, vel propter resolutionem contractus, decimam non deberi, solutamque posse repeti à gabellario, his controversiæ que moveatur inter ipsos contrahentes, emptorem, & venditorem, & tandem de nullitate, vel dicta resolu-

omnia retro judicantur irrita, & infirma ipsi jure, ut ex Franch. Gratia. Sacri. Intrinql. Muscat. Giurba, & aliis diximus supra hoc capite, in quinto fundamento hujus parisi ad fin. num. 43. & multo fortius, quando revocatur ex capite excessus, quia semper a principio adest evidens nullitas, late resolvimus supra hac 4. p. cap. 3. vers. intra quod autem tempus excessus, &c. a num. 101. & etiam effattentatum, ut inferius dicemus, adeo quando ut executor inordinatè, & nulliter procedit, possessorem possessione rei ablata non probat, nec acquiritur, nec transfertur in eum, cui executor tradiderit, ut exactissime comprobavimus hac 4. p. cap. 8. vers. nunc tractandum a n. 100. igitur in hunc tertium emptorem rectè procedit executio sententiæ revocatoria, & rescissoria executionis, cujus ipse contemplatione possidebat, quia ei officit, etiam non citato, tam clerico, quam laico, prout communiter praticatur apud omnia tribunalia.

70 Difficultas tamen erit, an executor secularis, qui de repositione commissa tractat, possit in clericum sic possidentem, & declinantem exequi, & ab eo rem avocare, & an censuris, & inhibitione expedita per Ecclesiasticum judicem, coram quo comparuit clericus, ratione suæ possessionis, appellationi emissæ non deferens vis faciat.

71 Hic duo nobis se offerunt examinanda, primum, an executor laicus, coram quo clericus comparet opponens de sua possessione, & simul declinans, sit competens ad cognoscendum, an clerico officiat sententia, per laicum lata, de cujus executione tractatur. In quo articulo multis omissis, quæ hinc in medium possem adducere; breviter respondeo judicem, seu executores secularum, esse competentem hujus articuli, primo ex determinatione Steph. Auffer. in tract. de potest. seculari super Ecclesias, n. 10. f. 10. dum inquit, quod si clericus vult tanquam tertius possessor rei, super qua lata est sententia inter laicos per judicem secularum, se opponere ad illius executionem impediendam, debet coram eodem judice laico executori hanc facere oppositionem, ex Bald. doctrina in l. testam. C. de testam. & Sali. in l. consule. C. eodem t. tenet etiam Ant. de Canar. in tract. de execu. quæst. 57. qui allegat d. Bald. in l. fin. C. de edict. D. Adrian. col. 12. dicentis, quod si hæres scriptus petat, se mitti in possessionem hæreditatis, ex beneficio dictæ legis coram judice seculari, si clericus voluerit contradicere, dictum judicem secularum debet audire, & idem tangit Carol. de Tapia in compil. jur. Reg. Neapol. rubr. 42. in c. Regni conventus, verbo, conventus subit. de alien. jud. f. 228. remissivè ad Fr. Jord. & ad Petr. de Anchar. consil. 394. Auffer. in clem. 1. de offi. ord. regul. 2. fol. 20. Guillelm. in c. Raynuitus in verbo, & uxorem nomine.

74 Quia clericus coram seculari judice de possessione sua allegare tenetur, & summam docere, ad hoc ut fori declaratoria locum habeat, de qua judex ipse laicus rectè cognoscit. Hanc doctrinam pulchrè docet Ancharan. in c. ea qua quæst. 17. num. 21. de regul. jur. n. 6. Capic. decis. 8. n. 3. Decius consil. 706. Aym. Crav. consil. 3. in fin. Alex. in l. de pupillo §. si servo ff. de novi oper. nuntiat. & post Felin. tenet Christophor. de Paz in tract. de tenu. quæst. 63. sub n. 33. & 21. part. 2. ubi bene tractat, quod clericus ratione suæ possessionis debeat executioni se opponere coram judice seculari exequente. Probat Ancharan. consil. 333. ubi de re hac, quem latius vide Franch. decisione 545. n. 10. Giurba decis. 62. num. 2. ad fin. ad effectum, ut causa remittatur ad Ecclesiasticum, eo quod sententia sibi nullo modo nocet ratione suæ legitimæ possessionis, de qua summam & incontinenti docet coram executore laico ex d. Doctoribus.

75 Et in terminis nostræ difficultatis ita expressè determinavit Vicaria Neapolitana, ut testatur Afflicti.

decis. 386. ubi de declinatoria, & oppositione facta per clericum, & impediendam executionem sententiæ, latae in eadem Vicaria, ipsamet cognovit, & declaravit, quæ justificatur decisis, ex Doctoribus mox citatis, & citandis, quia si reperitur, clericum vel non possidere, vel possidere eo modo, quo sibi sententia lata per laicum nocet; & virtualiter comprehendit, secularis exequitur.

Et facit etiam, quia quoties res transit affecta in clericum judici seculari non tollitur jurisdictione respectu rei affectæ, etiam si clericus eum detineat, ut docuit Bald. in l. de bis, C. de Episcopis & Cleri. & in Aub. sed & periculum, C. sine sensu vel reliquis, gl. in l. num. §. vult. verb. Pontif. ex ff. de numer. & honor. Christoph. de Paz. de tenu. q. 63. n. 30. p. 2. & sic clericus, qui virtute executionis rem possidet, si postea rescindatur, non poterit declinare, quia in eum res affecta transit revocabiliter, & cum causa variabili a primordio tituli, & acquisitionis, ut supra latius.

Insuper probatur, quoniam quem possidere, vel in possessione esse, est quæstio facti non juris, eleganter examinat, & resolvit late post alios Menoch. de reit. poss. rem. 3. n. 745. & supra a n. 743. sed de facto etiam rei spiritualis incidenti judex laicus competens est, tenet B. Alexan. & Ill. in quoties, C. de judic. Roma. in l. Titia, ff. solut. matrim. Capic. decis. 7. num. 2. & 3. Ferr. causel. 53. Aym. consil. 153. n. 2. Afflicti. dec. 219. Roland. consil. 12. n. 24. volum. 2. Vant. de nullit. sent. ex defectu juris. d. n. 54. in fin. de communi, post Alex. in d. l. Titia Roma. testatur Covar. in epitome de spons. cap. 8. §. 12. n. 2. Cusc. in commun. opinio. 90. & Villalob. comm. opin. verb. judex secularis n. 107. & seqq. Menoch. de reit. poss. rem. 3. num. 336. & de recuper. rem. 15. n. 358. Arnal. Albert. in tract. de agnos. assertio. Cathol. & hæres. quæst. 25. n. 51. 52. & 54. late comprobatur & examinat Prosp. Farinac. in pract. crim. tom. 1. q. 8. num. 25.

Et quod ad impediendam rei executionem sententiæ, de solo, & mero facto possessionis tertii oppositoris cognoscitur, mirabiliter tenet, & novissime Ludovic. Peguera decis. civ. 215. n. 7. & post hæc Ceval. in tr. de cogn. per viam vil. q. 16. n. 17. in fin. Quibus consonant, quæ supra hac 4. p. c. 8. n. 62.

Et quod judex secularis possit cognoscere de hac 80 facti quæstione, & oppositione ad effectum remittendi, probatur insuper, quia quando captus a seculari judice allegat, se esse clericum, hujus articuli laicus bene assumit cognitionem, quoad effectum se informandi, utrum ille sit, & abique ulla retentione remittendus sit, cum ad id sufficit quasi possessio clericatus quæ laico non denegatur, ut tradunt Felin. in cap. fin. de exceptione n. 10. Bald. in l. si qua per calumniam n. 2. C. de Episcop. & Cleri. Jul. Clar. in pract. §. fin. quæst. 36. num. 21. probat late Torreblanca in tract. de magia. 3. c. 26. num. 17. Quinimo secularis poterit cogere clericum, ut sibi ostendat ea, quæ allegatur esse apud 81 Ecclesiasticum, ut videatur non sint conclusiva, alias procedet ad ulteriora, idem Felin. in cap. cum sit Romana num. 3. de appell. Alexan. in l. Titia, ff. solut. matrim. Decius in cap. decernimus n. 24. de judic. Cacher. decis. 30. n. 15. Torreblanca in tract. de magia. 1. 3. c. 26. num. 18. Omnes enim præsumuntur laici, quando de contrario non constat. Ripa in d. c. decernimus, n. 4. Boër. decis. 171. num. 14. Farinac. quæst. 8. n. 38. quare captus objicere debet declinatoriam, & ostendere titulum, cum sit fundamentum suæ intentionis Didac. Peregrinus in l. 1. tit. 3. l. 1. ordinam. Torreblanca ubi proxime num. 20. cujus rectè laicus assumit cognitionem, ut sciat utrum ceptus sit suæ jurisdictionis, necne, l. si quæ ex aliena, ff. de jud. cap. super literis de re. Quod non solum ad se informandum, sed ad cognoscendum & pronuntiandum in Regno Neapolitans obliet.

observari, testatur Caravita in constitutio. mag. Cur. cap. 235. n. 4. & in Francia Rupelan. lib. 4. institut. c. 6. quod respectu pronuntiationis in Hispania non admittitur, nec merito praticatur, sed respectu sui animi instructionis, ad effectum statim remittendi captum, & ad evitandam plenam & longam dilationem, quæ ex cognitione, quæ Ecclesiastico competit, oritur.

84 Pro quo etiam facit, quod qui petit conservationem suæ possessionis, defensor dicitur, non actor. gl. in l. 1. verb. fiat, ff. de Carbon. edicto. Bal. in l. post sentent. n. 6. C. de sentent. & in omni judic. late probat Christoph. de Paz 2. p. 73. n. 9. hic accedat, quod dicit Cardin. Tusc. practic. concl. tom. 1. litera A. concl. 118. n. 24. post Petr. de Ancharan. consil. 333. dubia quibus, in princ. n. 2.

85 quod res vere efficitur actor, & partes actoris sustinere cogitur possessor, & quilibet alius, qui se opponit executioni trium conformium. & omnis alius, qui venit ex transverso, quia verò efficitur actor, ideo non declinat forum, etiam si alius sit reus, quia coram seculari compellitur defendere. Eadem etiam & alia multa ad propositum repetit ipse Tusc. concl. 7. litera F. per totam tom. 8. qui quidem Tusc. in d. concl. 117. n. 30. inquit, quod dicitur actor, qui alium in iudicium, seu ad iudicium provocat, etiam si alius sit reus, ideo captus pro fuga, si citat ad iudicium, ut declaretur captura nulla, licet in captura sit reus, tamen in iudicio nullitatis captus dicitur actor, qui provocat ad iudicium, secundum Roma. consil. 217. res ista in princ. ubi Apostilla verb. provocat. dat concordantes; prout & de clerico alias dicimus, qui si sententiam a seculari judice latam nullam dicit coram seculari judice nullam allegare debet, non autem coram Ecclesiastico, ita Afflicti. in constit. ab omnibus n. 8. rub. 65. de sentent. in scripti. forens. n. 1. Giurb. dec. 25. n. 9. quæ quidem resolutio vera est, & praticabilis; aliter enim magnum daretur absurdum, si ab executori seculari hæc cognitio abstraheretur, foret enim in manu cujusvis clericus, suspendere quilibet executoriales inter laicos obtentas, interdum fraudulentè, & interdum simulatè, quod necjps, nec æquitas patiuntur.

89 Secundum autem inquirendum est, an quando sententia, quæ exequenda tractatur, lata inter laicos, scilicet; & judice laico, verè & realiter praticatur clerico; vel ex natura causæ, vel secundario, accessorie; & in consequentiam, ut puta quia ipse clericus emit in subhabitatione rem debitoris, virtute executionis postea revocata, (hucusque diximus) vel aliter in ipsum exequendo transfuit executor, vel rem litigiosam emit, variisve aliis modis clericum virtualiter comprehendit, & afficit, an ipse executor laicus possit realiter sententiam contra clericum exequi, abique excessus reatu, vel requirendus est Ecclesiasticus judex, ut illum exequatur.

90 Et quod executor eam exequi non possit, facit, quia si judex secularis eligit clericum depositarium, tunc licet idem judex cognoscat & ordinet, esse restituendum depositum. Bald. in l. acceptam n. 6. C. de usur. & in l. si fidejussor, §. si. 1. l. c. ff. qui satis. cogan. per tex. in l. fin. §. penult. C. de bonis aub. judic. possi. Salicet. in d. l. acceptam. colum. fin. ff. d. l. fidejussor. §. in. colum. 1. & in l. in fin. n. 7. ff. de offic. ejus. Auffer. in addito. ad Capell. Tholo. dec. 168. & in tract. de potest. secul. reg. 2. fall. 4. n. 14. & in clem. de offic. ord. Guillelm. Bened. in cap. Raynuitus, verb. & uxorem n. 419. Tiraquel. de retract. tit. 2. §. 4. gl. 7. n. 10. Afflicti. deci. 24. n. 3. & ibi Urbi. Maran. de ordin. judic. p. 4. d. 11. n. 62. Cumia. super titu magna Curia cap. 19. n. 24. & seqq. Carroc. in tract. de depos. in tit. de causis, n. 40. Marta de jurisdict. cent. 2. casu 104. n. 8. tamen istam doctrinam & opinionem declarat ipse Marta ibi n. 9. ut procedat quoad judicem secularum declarantem, depositum esse restituendum, non autem respectu vacationis clerici depositarii ad restituendum.

Prout etiam quando clericus deputatur sequester per 91 judicem secularum, qui potest ab eodem judice seculari condemnari & jvari, ut restitut sequestrum secundum Bal. in l. 4. §. si satisdatum. ubi ff. in 6. ff. qui satis cogan. Steph. Auffer. in tract. de potest. secul. in Eccle. reg. 2. fall. 14. ver. & istud, post adducti, & in add. ad Capell. Tholo. decis. 167. Afflicti. decis. 74. cum aliis per Vinc. Carroc. in tract. sequestro 1. p. in q. 1. princ. Marta de jurisdict. p. cent. 2. casu 123, à pr. tamen ipse n. 4. declarat; posse secularum judicialia ordinare, sequestrum esse restituendum, sed executionem esse faciendam per judicem Ecclesiasticum: qui quidem isto & præcedenti casu nimis de vilibus, & apparentibus rationibus movetur.

Et generaliter quod in quocumque casu possit judex 92 secularis ferre sententiam contra clericum, puta: in causa reconventionis, semper executio facienda est per Episcopum loci ad instantiam judicis secularis, probant Anton. de Butr. n. 20. & Socin. in c. 1. de mutuis petitis. Anchar. in c. 1. nota. 4. de cleric. consil. 1. 16. Vivius de vis. 49. n. 6. lib. 1. Mart. de jurisdict. p. cap. 50. num. 34. & per eandem Vivii decisionem idem affirmat Mar. Ant. Genuesi. in praxi Curie Archiep. Neapol. c. 12. dicens quod quando aliquis clericus reconventus apud judicem secularum fuit ab ipso condemnatus; solet Vicarius facere præceptum judicibus, & aliis, ne molestent in persona, aut bonis, clericum sine licentia ipsius Vicarii, sub poena excommunicationis, & postea visa sententia, ac processu judicis secularis, mandat executionem fieri contra clericum, ubi procedit comprobans ipse Genuesis.

Ultimò & illud considerari potest pro hac parte, 93 quoniam est contra tertium rei litigiosæ possessorem directò, & abique novo processu fieri possit executio inter alios lata, & eidem tertio omnia præjudicent, ut late probavimus ex pluribus Doctoribus supra c. 8. de person. ad person. vers. supra dictis convenit quod, &c. n. 168. hac 4. p. quoad vitium litigi omnes Ecclesiasticos etiam ligari: est tex. in cap. Eccl. 1. & 2. ut lite pendente. ubi Jo. Andr. Ant. de Butr. Abb. & ceteri, Marta de jurisdict. 4. cent. 1. casu 33. n. 9. & tam in beneficialibus, quam in profanis, plures citat Carolus de Grallis de effectibus. cler. effectus 2. à n. 256. & 258. ubi copiose, tamen Marta ipse intelligit, ut quantum attinet ad sententia lata per laicum judicem, inter laicos, puta, executionem non posse fieri per eundem secularum in clericum, rei ipsius litigiosæ possessorem, sed per judicem Ecclesiasticum, per textum cap. Eccl. 1. ut lite pendente: ubi summus Pontifex avocatur ad se causam a Senatore urbis, &c. Ex quibus videtur concludendum sententiam quam in casibus sibi permittit iudex laicus, contra clericum, non posse per illum exequi, sed per Ecclesiasticum ad ejus requisitionem.

Sed contrariam sententiam, & opinionem, imò judicem 96 secularum posse realiter facere executionem sententiæ a se late contra clericum, in casibus quibus sibi à jure cognitio permittitur, vel aliter ex natura renoceat sententia super re à se possessa, vel detenta, ut veriore opinionem resolvit Guillel. Bened. in c. Raynuitus, verbo, & uxorem, decis. 2. n. 147 sequitur Barb. in l. qui prior. 29. à n. 93. cum multis seqq. ff. de re jud. fol. 289. dicentes, verus esse, secularum judicem, in quibus casibus sententiam valide tulit adversus clericum, posse jubere executionem fieri in ejus bonis temporalibus, l. additior, cum gl. C. de Episcop. audien. l. 2. C. ut nemo privatus, qui testatur ita communiter praticari in Lusitania, & ita esse lege illius regni determinatum. Et reddit rationem, quia eodem modo, quo cognitio causæ pertinet ad secularum, ita etiam executio in temporalibus debet ad eum pertinere, ut etiam ipse Barb. in l. si quis posteaquam n. 265. de jud. fol. 105. & judicium executivum, atque sententiæ executio debet spectare ad illum judicem, qui de causa principali cognovit.

cognovit, ut dicit Mart. trakt. de juris. q. p. cent. 1. casu 80. n. 33. per Inulit. C. de jud. & lordinari. C. de rei vend. cap. 1. de caus. poss. & propri. Hanc partem & opinionem tenet etiam Trentacinquius l. q. forens. q. 79. eam etiam tenet Innoq. in c. de nu. pet. ubi dicit, quod iudex laicus exequitur sententiam suam in bonis clericorum eo reconventi. Sequitur Felin. in cap. significasti sub n. 4. vers. sed moderni tandem tenent &c. de offic. delegat. & t. stat. ita tenere Modernos ibi per doctrinam Innocentii. Tenet etiam Joann. de Immol. in c. de mutuis per. latissime comprobat Carol. de Grassis, de effect. clerici. effect. 1. a. n. 789. & 791. post Galac. Rub. secus si executio in persona sit faciendi clerici.

99 Et Barbo. ubi proxime num. 99. respondet ad illam difficultatem, quae oritur ex sua resolutione, nempe pari ratione iudicem Ecclesiasticum in casibus quibus potest contra laicos procedere, possit etiam executionem facere in laicis bonis, cum contrarium verius sit ex iis, quae Covar. in pract. quest. c. num. 2. versic. 3. cui satisfacit Barbo. dict. num. 99. in hac materia esse constitutam differentiam inter iudices Ecclesiasticos, & seculares; nam seculares possunt exequi suas sententias in bonis temporalibus clericorum, & tamen Ecclesiastici non possunt suas exequi, in temporalibus laicorum. Ratio differentiae est, quia licet persona clericorum sint exemptae a iurisdictione secularium, bona tamen temporalia ipsorum, cum sint in territorio regis secularis, illis subiunguntur Felin. in c. Eccles. n. 8. de constit. c. & nos alibi latius, & ideo seculares tanquam in bonis sitis in suo territorio, poterit facere executionem, l. qui restitueret ff. de rei vind. Ecclesiasticus autem ultra ambitum Ecclesiae, & pertinentia ad spiritualia, nullum censetur habere territorium: cap. licet ex suscepto de for. competent. c. causam el. & ibi Panorm. n. 3. qui filii sui legit. & Bal. in l. Episcop. C. de episcop. audi. Bellug. in specul. Princip. reb. 14. n. nunc videamus. n. 37. p. 87. & eadem ratione non possit iudicem Ecclesiasticum proprio iusto, & auctoritate jubere capi laicum, tanquam existentem in alieno territorio, comprobat late ipse Barbo. a. n. 99. cum seq. & passim alibi per Doctores.

102 Et pro hac parte facit, nam in casibus, in quibus iudici ordinario Ecclesiastico specialiter permittitur cognitio, & punitio religiosorum, alias a sua iurisdictione exemptorum, & privilegiorum, in iis omnibus potest ipse Episcopus ordinarius suas exequi sententias adversus praefatos religiosos, nulla praemissa, nec postulata requisitoria, ita late examinans concludit post alios Cane. in canon. q. 29. a. princ. ubi mirabiles adducit doctrinas, quae nostrae recte conduunt.

103 Hinc videmus, quod in iis casibus, in quibus clericus propter negotiationem debet gabellam, potest coram iudice seculari conveniri, & illam ab eo exigere, & exequi in temporalibus, scilicet, ipsius clerici, capitis pignoris ad solutionem adstringere, persona tamen eius semper excipienda, nec propter gabellae debitum incarceranda, ita Mexia Pontius in pragmatica taxa panis concl. 5. n. 23. Petrus Rebuff. ad l. Galli. 2. tom. de mercat. minutatim venden. gl. 14. Boerius decisioe 146. n. 4. bene Azeb. in l. 11. tit. 3. lib. 1. recop. optime explicat Lafr. tract. de Gabell. c. 19. n. 84. qui n. 85. ex resolut. per Gregor. Lop. in l. 49. vers. ubi franquez. as in fin. tit. 9. p. 1. advertit si dubium fuerit, an clericus sit negotiator necne, poterit iudex laicus de causa cognoscere, tanquam de fundamento suae iurisdictionis.

104 Hinc depositario, seu fideiussario constituto clerico per iudicem laicum, ipsemet potest depositum ab eo removere, & adstringere ad restitutionem captis pignoris, & tenent omnes Doctores supra citati in proposito in fundamento contrariae partis, a num. 90. & seq. & eadem tenent plures alii, quos refert, & sequitur Menoch. de recuper. poss. rem. 15. n. 215. Marant. de ordin. iudicio 3. part. dist. 11. n. 62. & 37. Aufrer. in tract.

de potest. secul. super Eccl. 2. regul. fall. 11. Aviles in c. 20. prate. gloss. execution. n. 6. & in l. 20. verbo. ubi par. n. 10. Didac. Perez in l. 1. tit. 10. column. 1142. l. 3. ordin. vers. quare. 12. Greg. Lop. in l. 3. t. 3. p. 5. plurimi, quos refert sequitur Mexia in pragmatica taxa par. concl. 5. n. 35. ubi latissime & tenent Joan. Jacob. Masull. in addit. ad Cap. dec. 7. n. 4. allegans Ursil. de Afflict. dec. 173. Calef. in l. 36. vers. id. ceter. ff. de iud. dicentes quod si executio sequitur, aut depositi est realis, non personalis, possit per eundem iudicem laicorum fieri. Innumeris alios & singulares casus singularem eleganter refert Castell. a. Bobad. in pol. l. 2. c. 1. an. 66. n. 117. & n. 118. n. 122. n. 123. & n. 124. & n. 126. & n. 137. & seq. n. 109. 227. n. 244. n. 153. n. 306. & 320. Quibus quidem casibus specialiter ab eo relatis post multorum Doctorum comprobationem, potest iudex secularis cognoscere adventus Ecclesiasticas personas, & simul suam sententiam exequi in earum bonis temporalibus, & compellere captis pignoris, quos omnes casus per te videre poteris, nihil autem ad nostrae doctrinae comprobationem sufficit referre, non transcribere.

Nec est audiendus Marto ex proprio marte, & debilibus quidem rationibus motus contra communem (ut afolet) in casibus quibus illam retulimus sursum n. 90. & sequentibus.

Hujus tamen partis resolutio minorem habet difficultatem in clerico possidente rem emptam in subhastatione postmodum annullata, & executione revocata, vel ubi interveniente executoris excessu, rem emit, vel aliter nactus est, vel quando rem litigiosam possidet; quia iis casibus cum venditio, & acquisitio sit nullas fingitur, & consideratur a iure, res adhuc permanere in potestate alienantis, & nunquam ejus dominium evasisse, ut de re litigiosa communiter Doctores affirmant, quos retulimus supra hac 4. part. cap. de excessu, de person. ad pers. supra dictis convenit a. n. 168. de ceteris vero probavimus supra hoc c. vers. vides igitur n. 63. & 64. cum seq.

Sed sic est, quod quando propter nullitatem alienationis (ut in pacto de non alienando rei pignorate adjectum de quo supra) consideratur, & fingitur res adhuc esse in potestate alienantis executio, quae contra illum competat, habet etiam locum adversus clericum illius rei tertium possessorem, & hoc coram iudice seculari, ut post Guil. Ba. & alios dicit communem Aufr. de potesta. secul. super Eccl. regul. 2. Greg. Lop. in l. 51. t. 6. p. 1. gl. 4. Vallat. de jur. emphyteu. quest. 17. n. 7. Bob. in pol. l. 2. c. 18. n. 204. optime & Parlad. l. 2. rerum quotid. c. fin. 2. p. 5. n. 11. quatuor referens sequitur Ceval. in contra. com. tom. 1. q. 36. a. n. 14. ubi latius prosequitur plurimas allegans licet contrarium teneverit Gasp. Rod. de annu. redd. l. 2. q. 9. n. 58. vers. quod amplia & n. 19. contra quem & merito iterum tenet multo post hac scripta idem Ceval. contra. com. 4. p. 9. 899. a. n. 80.

Ex eodem fonte fluit, rem litigiosam, in clericum lite pendente alienatam, posse ab eo advocari per iudicem secularem, & in eum directio fieri executionem sententiae latae ab eodem iudice; tenent Ursil. ad Afflict. decisio 311. n. 3. cum quo transit Carpan. ad stat. Mediolanen. 58. n. 114. tom. 1. & Bin. cons. 187. n. 10. optime Marius Gurb. in decis. 62. n. 7. ad fin. nec obstat Vincent. de Franch. decis. 549. n. 9. qui per Abb. in cap. Ecclesia sancta Maria n. 11. ut lite pendente (qui quidem nihil adducit ad propositum) & per Socin. cons. 19. n. 10. vol. 4. dum affirmat, quod alienatione facta lite pendente in clericum, non a iudice laico, sed ab Ecclesiastico faciendi est executio in eum: quoniam si

si ratio, qua se fundat Franch. esset vera praevae & necessario procederet ejus doctrina; est enim advertendum esse inter Doctores controversum, & in duas opiniones facta divisio; an alienatio facta in fraudem iam parata executionis contra debitorem requirat rescissionem, vel directio possit ipsa res in pignus executionis capi, alii enim equiter dixerunt, & hanc sequutus opinionem Franchis nihil mirum, ut illum firmaret doctrinam, etenim rescissio requirit ordinem iudicalem, & vim ordinariam, & supponit contractum mero jure validum, alii autem non requiri hujusmodi rescissionem sectantur, quorum opinio magis frequenter ab omnibus est recepta, Bald. in l. executorum num. 22. de execut. rei judic. Castr. n. 8. ff. nu. 10. Cuma. n. 5. Herculan. nu. 46. Lasias. in l. a. D. Pio 9. si super rebus, de re judic. Ripa in l. 1. §. si heres, n. 21. ad Trebell. Covar. in pract. cap. 15. Villalob. in arario commu. opin. litera A. n. 132. Papon. cons. 63. n. 4. Panciroli. cons. 183. n. 17. Lud. Perul. decis. 26. n. 9. Bella. tom. 2. commu. opin. l. 7. tit. de execut. res jud. nu. 55. Duen. Diaz ad Afflict. eisdem opin. recenlet Aloyl. Leo. in l. 1. num. 4. Cod. de alien. jud. mut. cau. fact. Ursil. decis. 395. num. 38. num. 7. Natta cons. 250. num. 3. & 4. Amil. consil. 51. num. 6. Neviz. consil. 20. num. 13. Decius consil. 187. & 189. in fin. Honded. cons. 20. num. 52. & 56. vol. 1. Nig. Campan. in cap. Reg. Neapol. 15. nu. 4. Carpan. ad stat. 160. nu. 38. p. 1. Curt. senior. cons. 73. Ruin. consil. 87. n. 1. volum. 4. Ozalc. decis. 64. num. 5. Anna. singulari 28. Cipucius decis. 128. num. 12. Rimin. jun. consil. 100. per totum volum. 1. Guid. Papae decis. 81. Socin. consil. 13. vol. 4. Bartol. cons. 100. yun. 23. Torret. cons. 66. volum. 2. Menoch. cons. 319. nu. 12. & consil. 1187. nu. 4. & de adipsic. rem. 5. n. 127. Curia. Rivu 9. num. 37. Surd. cons. 533. numer. 4. & 40. & post Parlador. quem sequitur late & optime Mar. Giurb. in d. decis. 62. num. 6. & seq. qui quidem omnes, & alii plurimi, quos nos retulimus late hac 4.

114 p. cap. 8. a. n. 174. illam sequuntur in hac controversia distinctionem; quod quando dolus committitur in fraudem executionis, puta quia iam pendebat lis super ea, alienatione facta in tertium in actione personali, sit directio executio, est vitio litigiosi lis eo casu affecta non sit, aut etenim alienatio facta est dumtaxat in fraudem creditoris, puta; anteaquam lis mota sit, & tunc prius rescissio iudicio agendum esse, & sit cum in casu, de quo agimus, rescissoria non sit necessaria, quod est fundamentum Franch. merito per ejus subversionem doctrina corruet, ut & illi ita satisfacit Marius Giurb. ubi proxime, d. n. 7.

116 Quod pertinet, quod cum is dolo desit possidere, pro possessore habeatur, l. pro possessore. de reg. jur. latissime Peregrin. de fideicommissis. artic. 46. a. num. 26. fol. 286. Gratian. discept. forens. cap. 78. a. n. 9. cum seq. tom. 1. vel aliter de simulata donatione, venditione, aut alienatione facta in clericum, aut alias, si appareat veritate rem non exire de potestate conventi, aut conveniendi etiam in clericum, fiet executio per laicum iudicem, late Parlador. lib. 2. rerum quotid. cap. fin. 2. p. 5.

117 n. 11. plurimos etiam referens sequitur Castell. a. Bobadill. in pol. lib. 2. c. 18. nu. 132. & quod data dolosa alienatione in tertium fiat executio, ex aliis probat Alim. in praxi, §. 31. c. 4. a. princ. Mart. de juris. 4. p. cent. 1. casu 35. n. 14.

119 Et his accedit, quod quando quis post commissum delictum, & citationem realem, vel verbalem, & sic praeventa iurisdictione, vel etiam non praeventa, si verè, vel praesumptive appareat in fraudem se fecisse clericum, adhuc coram seculari iudice sit conveniendus, per quem fieri potest etiam condemnatio, & similiter executio in piena pecuniaria in temporalibus, non tamen in persona clerici, cum sit jure divino exempta a iurisdictione seculari, attamen in bonis secularibus potest executionem facere condemnationis, ita

post alios Aufrer. de potest. secul. regu. 1. fol. 11. Navarr. in cap. non dicitur 12. q. 1. n. 92. ad fin. plures Gutier. in pract. ll. Reg. l. p. q. n. 3. Vincent. de Franch. dec. 384. num. 32. plures per Boss. in praxi crim. tit. de panis 38. Covar. pract. quest. cap. 32. num. 4. vers. conclus. Plac. de delict. cap. 35. nu. 11. Jul. Clar. in praxi §. fin. q. 36. n. 43. Gama. de sacram. pract. qu. 5. num. 17. Vivius l. 1. comm. opin. verbo. clerici, vers. Ecclesiasticus. Anton. de Mart. de prerogatione juris nu. 57. late prosequitur Barbosa de jud. ad l. si quis posteaquam a. n. 115. ex eo, quia privilegium acquisitum per fraudem, nihil prodest acquirenti, l. hos accusare, ff. de accusatio. l. si maritus, 15. §. lege Julia de adult. & quia iudex secularis hoc casu magis dicitur iudex causae, quam iudex personae clericici, vide Barb. ibi, qui per multos numeros multa adducit ad propositum.

Hinc falso opinari constat Martam ubi proxime n. 9. quem adduximus pro contraria parte in ultimo fundamento, n. 93. asserentem, contra clericum, in quem res litigiosa alienata est, non posse per secularem fieri executionem suae sententiae latae super ea, per text. in c. Eccles. 1. ut lite pendente, motum ex eo, quod summus Pontifex advocavit ad se causam a Senatore urbis, quia in iurisdictionem temporalem non se intromitteret Pontifex, nisi attendens, Senatorem non posse de clerico cognoscere; cui respondetur, quod summus Pontifex se intromisit in causa, tanquam Dominus temporalis urbis Romanae, cum sit de patrimonio Ecclesiae, c. Constantia, 96. d. ut optime post Hostium advertit Abb. in d. cap. Ecc. S. Maria n. 7. ex text. inc. per venerabilem, de elect. lib. 6. qui quidem DD. ad praedictam difficultatem alias simul solutiones assignant. Vide latissime per Scacc. de app. q. 8. a. n. 127. art. 6. per tot. ubi late de appellatione a Senatore, & facit quae Fel. in c. significasti sub nu. 4. de off. deleg. quod & in hoc casu quando adest vitium litigii, a fortiori dicendum est, quippe si in superiori, ubi propter alienationem in fraudem executionis paratae, ad pecuniam res a clerico pignorat, quo casu non contrahitur vitium litigii, ut tenent Ursil. Carpa. B. ni. & Giurba supra, multo fortius dicendum est, quando ipsa res eo lit. vitio affecta, quam quocumque vadat comitatur.

Hinc etiam parti recte & fortiter favet, quod late adducit comprobans Peregr. in tract. de fideicommiss. art. 48. n. 62. & seq. quod si clericus vigore l. fin. Cod. de edicto D. Adr. mittatur in possessionem hereditatis auctoritate iudicis secularis, & postmodum tertius compareat coram eodem iudice pro sui interesse, petens revocationem possessionis, vel quia non fuit, ut debuit citatus, vel aliam aliquam legitimum exceptionem opponit, tunc ipse iudex secularis erit iudex competentis, ad hujusmodi possessionis revocationem, quia principio haec possessionis datio non fuit liberè, sed revocabilitate conditionaliterque concessa sive quia expresse apposita fuit clausula (salvo jure &c.) sive non expressa hujusmodi conditione, quia tacite subintelligitur, l. 2. §. si quis a Principe, & §. merito, ff. ne quid in loco publ. gl. fin. in c. 2. ut lite pendente. gl. in l. fin. C. si contra jus vel utilit. pud. & ibi B. & ceteri Marto de juris. 4. p. cent. 2. casu 159. n. 22. origo enim rei semper attendi debet, secundum ea quae nos late superius diximus. Et contra hanc doctrinam (quae vera est, & practicabilis) curandum non est de Marto in tract. de juris. 4. p. cent. 2. casu 159. eam insurgentem, ut de more habet Peregr. autem sequitur Paz tract. de tenuta 2. p. c. 64. nu. 13. facit Bal. doctrina in d. l. fin. n. 45. Cepola cons. 28. 29. & 30. pro nostra opinione.

Quibus quidem rationibus, & auctoritatibus prout & praxis communiter observat, quod revocata executione, cujus contemplatione Clericus tertius emptor per subhastationem possidet, vel aliter ab illa executione sit caplata sua possessio, vel quando per